

**UNIVERSITATEA TEHNICĂ DE CONSTRUCȚII
BUCUREȘTI**

Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic

*Sesiunea științifică a studenților de la programele de master
în domeniul Științe ale Educației*

MANAGEMENT și CERCETARE

EDUCAȚIONALĂ

Ediția a VI-a, 25-26 aprilie 2024

Volum de rezumate

Nr. 1 / 2025

ISSN 3090 – 9988
ISSN-L 3090 – 997X

București

**Sesiunea științifică a studenților de la programele de master în
domeniul Științe ale Educației**

MANAGEMENT și CERCETARE EDUCAȚIONALĂ
Ediția a VI-a, 25-26 aprilie 2024

Moderatori DPPD, UTCB

Prof. univ. dr. Adrian Stoica

Prof. univ. dr. Steliana Toma

Conf. univ. dr. Maria Butucea

Conf. univ. dr. Roxana Enache

Conf. univ. dr. Elena Maria Osiceanu

Conf. univ. dr. Maria Goga

Conf. univ. dr. Violeta Simionescu

Conf. univ. dr. Adela Mihaela Țăranu

Lect. Univ. dr. Simona Turcu

Lect. Univ. dr. Roxana Maria Cosma

Lect. Univ. dr. Elena Manolescu

CUPRINS

REZUMATE

- 1. Impactul stilului de management asupra performanței organizației preșcolare 9**
Autor: Silvia Alexa (căs. Bolea)
Coord: Mihaela Adela Țăranu
- 2. Comunicarea managerială în școală – efecte în planul motivației cadrelor didactice.... 12**
Autor: Alina-Florentina Mosor (căs. Șerbulea)
Coord: Mihaela Adela Țăranu
- 3. Rolul activităților de mentorat în formare și în dezvoltarea carierei didactice..... 15**
Autor: Valentin Buică
Coord: Mihaela Adela Țăranu
- 4. Integrarea profesională a cadrelor didactice din învățământul preșcolar..... 19**
Autor: Aida Sînziana Ciontu (căs. Voina)
Coord: Mihaela Adela Țăranu
- 5. Impactul strategiilor didactice bazate pe învățarea prin cooperare asupra relaționării preșcolarilor 23**
Autor: Ana Maria Florentina Crăciun (căs. Tănase)
Coord: Roxana Enache
- 6. Dezvoltarea imaginației creatoare prin activități artistico-plastice la clasa pregătitoare 26**
Autor: Daniela Dumitrache (căs. Nenciu)
Coord: Roxana Enache
- 7. Optimizarea procesului de învățare pentru elevii de clasa a IV-a prin implementarea feedback-ului pozitiv 29**
Autor: Valentina Iulia Ivan (căs. Radu-Ivan)
Coord: Roxana Enache
- 8. Competența de comunicare evaluată prin instrumente alternative la elevii de clasa a III-a 32**
Autor: Aurelia Liliana Murgoci (căs. Negoită)
Coord: Roxana Enache

- 9. Dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale preșcolarilor grupei mijlocii prin intermediul poveștilor..... 35**
Autor: Anamaria Elena Nicolescu (căs. Mara)
Coord: Roxana Enache
- 10. Efectele implementării investigației în cadrul orelor de matematică și explorarea mediului asupra competențelor de lucru în echipă ale elevilor din clasa pregătitoare..... 38**
Autor: Daniela Oboroceanu (căs. Corneci)
Coord: Roxana Enache
- 11. Dezvoltarea competențelor transversale în cadrul proiectelor educaționale derulate la ciclul primar..... 41**
Autor: Cristina Pătra
Coord: Roxana Enache
- 12. Stimularea gândirii divergente prin activități integrate la preșcolarii mari..... 44**
Autor: Sorina Carmen Șoșea (căs. Constantin)
Coord: Roxana Enache
- 13. Școala altfel - Exemple de bune practici în dezvoltarea abilităților socio-emoționale și formarea personalității elevilor ciclului primar, în cadrul Școlii Gimnaziale „Mihai-Vodă” Pleașa..... 47**
Autor: Cristina-Georgiana Guneș (căs. Panait)
Coord: Adrian Stoica
- 14. Rolul lecturii în construirea identității personale..... 50**
Autor: Carmen Mariana Stoian
Coord: Elena Manolescu
- 15. Relevanța consilierii educaționale în procesul instructiv-educativ al elevilor din gimnaziu..... 54**
Autor: Camelia Gabriela Petcu
Coord: Maria Elena Osiceanu
- 16. Modalități de organizare a spațiului educațional pentru preșcolarii din Grădinița nr. 168, București..... 58**
Autor: Mihaela Velișcu (căs. Vasile)
Coord: Simona Turcu
- 17. Finanțarea unităților de învățământ preuniversitar. Studiu de caz Școala Gimnazială Nichita Stănescu - Ceptura 61**
Autor: Cristina Nenciu (căs. Bejan)
Coord: Elena Manolescu

- 18. Managementul resurselor umane într-o unitate de învățământ preuniversitar - autoevaluarea, factor subiectiv în alegerea carierei didactice..... 65**
Autor: Adriana-Giorgiana Hagianu
Coord: Maria Butucea
- 19. Rolul mediului școlar și familial în dezvoltarea competențelor de literație la elevii de gimnaziu..... 68**
Autor: Zoica Filip
Coord: Elena Manolescu
- 20. Rolul lecturii în dezvoltarea cognitivă a copiilor de vârstă școlară 72**
Autor: Ana Maria Rădulescu (căs. Pancu)
Coord: Elena Manolescu
- 21. Dezvoltarea gândirii critice la preșcolari prin activități STEAM..... 74**
Autor: Ana Maria Dumitrescu
Coord: Elena Manolescu
- 22. Dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice din organizații preșcolare ale Sectorului 4 din București..... 78**
Autor: Ioana Ciobanu (căs. Anica)
Coord: Adrian Stoica
- 23. Stimularea pregătirii profesionale a educatoarelor: o perspectivă din interiorul unei grădinițe din mediul urban..... 80**
Autor: Ionela Alina Voicu (căs. Pătru)
Coord: Violeta Simionescu
- 24. Strategii eficiente de promovare a imaginii școlii în era digitală..... 83**
Autor: Daniela Cristina Meșca (căs. Copae)
Coord: Elena Manolescu

Cuvânt înainte

Prezentul volum cuprinde o parte dintre rezumatele comunicărilor prezentate de către studenții din anul II de la programele de masterat în Științe ale Educației: Management educațional și Management și consiliere educațională, în cadrul sesiunii științifice Management și Cercetare Educațională, ediția a VI-a, 2024, organizat de Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic din cadrul Universității Tehnice de Construcții București, în zilele de 25 și 26 aprilie 2024.

Acest volum se datorează efortului și implicării pe de o parte a studenților masteranzi, care au dat dovadă de seriozitate și conștiinciozitate în elaborarea studiilor pentru lucrările de disertație, iar pe de altă parte, profesorilor coordonatori, care i-au sprijinit și îndrumat, astfel încât să fie articulate cercetările întreprinse, și aduse la lumină rezultatele acestora.

Sesiunea de comunicări științifice a reprezentat un moment de bucurie și mândrie pentru întregul corp profesoral al Departamentului pentru Pregătirea Personalului Didactic și pentru studenții masteranzi implicați. Pe parcursul celor două zile de prezentări au fost formulate teme în domeniu educațional, interesante pentru reflecție, s-au realizat schimburi de idei și sugestii valoroase pentru perfecționarea și continuarea cercetărilor supuse atenției participanților. Masteranzii au valorificat competențele de metodologia cercetării prin elaborarea unor teme și ipoteze realiste, științifice și actuale în domeniul științelor educației, au structurat rezultatele obținute prin aplicarea unor metode și instrumente de cercetare adaptate domeniului de studiu, dar și practicii educaționale.

Echipa D.P.P.D., U.T.C.B.

Impactul stilului de management asupra performanței organizației preșcolare

Autor: masterand Silvia-Nicoleta Alexa (căs. Bolea)

Program masterat: Management și consiliere educațională

Coord.: Conf. univ. dr. Adela Mihaela Țăranu

Cuvinte cheie: management educațional, stiluri de conducere, performanță organizațională, motivație

Context

În contextul educațional modern, managementul eficient în instituțiile preșcolare devine esențial pentru crearea unui mediu propice dezvoltării copiilor și pentru motivarea cadrelor didactice. Grădinițele reprezintă prima etapă în sistemul educațional unde copilul interacționează cu un mediu organizat și unde cadrele didactice joacă un rol crucial. Stilurile de management adoptate de conducerea grădinițelor pot influența semnificativ performanța cadrelor didactice și implicit dezvoltarea armonioasă a copiilor.

Scop

Principalul scop al acestei cercetări este de a analiza impactul stilurilor de management asupra performanțelor organizațiilor preșcolare, cu un accent special pe rolul comunicării manageriale eficiente în motivarea angajaților și în promovarea dezvoltării unităților școlare. Prin această abordare, lucrarea își propune să ofere o înțelegere aprofundată a dinamicii dintre stilurile de conducere adoptate de directorii grădinițelor și eficacitatea acestora în crearea unui mediu educațional stimulat și propice pentru dezvoltarea armonioasă a preșcolarilor.

Ipoteze

Studiul realizat a avut în vedere patru ipoteze de lucru:

- Ipoteza 1: Stilul managerial directiv/autoritar este mai eficient pe termen scurt în creșterea performanței organizației preșcolare.
- Ipoteza 2: Stilul managerial democratic/nondirectiv este mai eficient pe termen lung în creșterea performanței organizației preșcolare.
- Ipoteza 3: Există o relație pozitivă între eficiența stilului managerial și nivelul de motivație al angajaților în organizația preșcolară.

- Ipoteza 4: Stilul managerial nondirectiv este asociat cu o performanță organizațională superioară, în special în ceea ce privește calitatea serviciilor educaționale și adaptabilitatea la schimbări.

Metode și instrumente de cercetare

Abordând un design de cercetare mixt, studiul nostru utilizează atât metode calitative cât și cantitative pentru a capta esența măsurabilă, pe de o parte, precum și profunzimea subiectivă legată de stilurile de management și de comunicare în cadrul grădinițelor din București.

Pentru partea calitativă am derulat interviuri semistructurate cu un grup de cadre didactice din Grădinița nr. 1 și Grădinița nr. 2. Aceste conversații au deschis un spațiu valoros pentru explorarea nuanțată a percepțiilor și experiențelor personalului didactic, îmbogățind astfel înțelegerea noastră asupra dinamicii manageriale și comunicării instituționale.

Abordarea cantitativă a presupus distribuirea unui chestionar către 33 de cadre didactice din ambele grădinițe, proiectat pentru a evalua eficacitatea stilurilor de management și impactul comunicării asupra motivației și performanței.

Rezultate

Analiza datelor colectate prin interviuri semistructurate și chestionar reflectă percepțiile cadrelor didactice asupra stilurilor de management. Se evidențiază o preferință clară pentru stilul democratic, unde cadrele didactice raportează nivele crescute de satisfacție și motivație, atribuite libertății de implicare în procesele decizionale și suportului consistent pentru inițiativă personală. În contrast, stilul autoritar, deși eficient pentru implementarea rapidă a deciziilor, limitează participarea personalului și afectează negativ moralul, influențând astfel satisfacția pe termen lung.

Impactul stilurilor de management este amplificat de calitatea comunicării manageriale. O comunicare deschisă și incluzivă este direct corelată cu niveluri ridicate de satisfacție și angajament în rândul angajaților, subliniind valoarea personală și contribuind la un mediu de lucru pozitiv. Pe de altă parte, deficiențele în comunicare pot genera neclarități și conflicte, subminând obiectivele organizaționale.

Comparând cele două grădinițe studiate, se observă că grădinița condusă cu un stil de management democratic arată o adaptabilitate și flexibilitate mai mare, angajații fiind mai motivați și satisfăcuți. În schimb, grădinița condusă cu un stil autoritar demonstrează că, deși eficiența pe termen scurt este notabilă, generează tensiuni crescute și o satisfacție redusă a angajaților pe termen lung.

Concluzii

În concluzie, cercetarea confirmă ipotezele inițiale, arătând că stilurile de management participative și comunicarea eficientă sunt cruciale pentru promovarea unui mediu educațional de înaltă calitate și stimularea angajamentului și performanței cadrelor didactice pe termen

mediu și lung. Aceste descoperiri evidențiază importanța adoptării practicilor manageriale care valorizează dialogul, colaborarea și suportul reciproc.

Bibliografie selectivă

1. Albu, N., (2019). *Instrumente de Management al Performanței*, Editura Economică, București
2. Crețu, E., & Dinu, E. (2016). *Motivația personalului didactic din învățământul preșcolar din România*, Revista Cadrelor Didactice, (74).
3. Enean, N. C. (2019). *Managementul educațional - stiluri de management*, Editura Lumen, Asociația Lumen.
4. Floyd, K. (2019). *Comunicare interpersonală*, Editura Polirom, București.
5. Rogojinaru, A. (2018). *Comunicare și cultura organizațională*, Editura Tritonic, București.

Comunicarea managerială în școală – efecte în planul motivației cadrelor didactice

Autor: masterand Alina-Florentina Mosor (căs. Șerbulea)
Program masterat: Management și consiliere educațională
Coord.: Conf.univ.dr. Adela Mihaela Țăranu

Cuvinte cheie: management organizațional, comunicare managerială, motivație profesională

Context

În organizațiile școlare, comunicarea managerială influențează starea psihică reală a profesorilor, astfel încât, urmărind elementele comunicării lor putem intui nivelul de atenție, gradul de interes și implicare în derularea sarcinilor de serviciu.

De multe ori, prin utilizarea eficientă a comunicării, managerul poate schimba climatul organizațional, având ca răspuns un feedback pozitiv din partea membrilor organizației. Competența de comunicare a managerului este rodul unei munci susținute, presupune efort în găsirea unei variante potrivite cuvântului, gestului, tăcerii, spațiului sau timpului.

Scop

Scopul cercetării îl constituie identificarea modalităților cel mai des utilizate de către managerii instituțiilor școlare pentru a comunica, dar și măsura în care mijloacele de comunicare alese de către manageri sunt optime în sensul motivării angajaților în direcția îndeplinirii sarcinilor impuse.

Obiectivele cercetării: identificarea modalităților de comunicare cu profesorii utilizate de către managerii din organizațiile școlare investigate; identificarea efectelor în plan motivațional (motivare/ demotivare) pe care comunicarea managerială le produce asupra angajaților; identificarea caracteristicilor comunicării motivaționale practicate de directori în relația cu profesorii.

Ipoteză

Cercetarea a pornit de la următoarea ipoteză: cu cât comunicarea managerială se realizează într-un mod constructiv, democratic și asertiv, cu atât crește gradul de motivare al cadrelor didactice din organizația școlară.

Metode și instrumente de cercetare

Cercetarea este de tip mixt, incluzând atât o metodă cantitativă cât și o metodă calitativă, instrumentele fiind chestionarul adresat cadrelor didactice, respectiv ghidul de interviu (structurat) adresat managerilor privind comunicarea managerială din instituțiile școlare.

Chestionarul vizează identificarea formelor de comunicare managerială, canalul de comunicare ales de către manager, aspectele legate adresabilitate, etc. Am ales să utilizăm acest instrument datorită avantajelor de ordin economic și aplicativ: se completează repede și ușor, culege un număr mare de informații într-un timp scurt, facilitează analiza statistică a datelor, nu deranjează subiectul în elaborarea răspunsurilor.

Cel de-al doilea instrument de cercetare, grila de interviu, vizează identificarea modalităților de comunicare alese de către manageri, dar și alte aspecte ce țin de natura mesajului, exprimare, relaționare, care se reflectă în comunicarea managerilor cu angajații, în vederea corelării acestora cu rezultatele chestionarului.

Rezultate

Analiza datelor indică faptul că 42% dintre respondenți consideră că managerii lor au un stil de comunicare tip „informare-dirijare”, adică al managerului care oferă explicații, dă instrucțiuni, ia decizii. 29% dintre respondenți consideră că managerii lor au un stil de comunicare tip „rezolvare de probleme”, adică al managerului care acordă dreptul la exprimare și nu domină interlocutorul. 24% dintre respondenți consideră că managerii lor au un stil de comunicare tip „convingere”, adică al managerului care cunoaște atât situația, cât și soluția. Doar 2% dintre cadrele didactice chestionate au afirmat că managerii lor adoptă un stil de comunicare tip „blamare”, adică al managerului care evaluează, critică.

Alte rezultate indică faptul că 70,9% dintre respondenți consideră ca managerii lor le acordă întotdeauna dreptul la exprimarea opiniilor, părerilor, nemulțumirilor etc., în timp ce 29% dintre respondenți consideră că li se acordă dreptul la libera exprimare doar uneori, în anumite condiții.

Cei mai mulți respondenți (74%) consideră că managerii lor transmit cel mai frecvent sarcinile sub forma sugestiilor, propunerilor. În procent relativ mic, de 22% cadrele didactice chestionate consideră că managerii lor transmit sarcinile sub forma directivelor, ca fiind imperative și obligatorii.

Analiza datelor înregistrate prin metoda interviului arată faptul că abilitățile personale ale managerilor (curajul, viziunea, pasiunea, inteligența emoțională, deschiderea, stabilirea de relații, dar și adaptarea la schimbare) pot fi antrenate și utilizate în funcția pe care aceștia o dețin. Antrenând cele mai bune abilități și capacități personale, managerii pot reprezenta modele pentru angajați, acesta fiind un beneficiu pentru organizația pe care o conduc.

De asemenea, s-a putut constata faptul că principalele dificultăți cu care managerii se confruntă în exercitarea funcției de conducere se referă în general la insuficiența cunoașterii domeniului

legislativ sau a timpului, dar și la afectarea vieții personale. De asemenea, managerii intervievați consideră că fluctuația personalului didactic reprezintă un aspect dificil cu care se confruntă în organizațiile pe care le conduc.

Concluzii

Analizând toate datele înregistrate, se poate concluziona că au fost atinse obiectivele cercetării, acelea de a identifica modalitățile de comunicare cu profesorii, utilizate de către managerii din organizațiile școlare investigate, a efectelor în plan motivațional (motivare/ demotivare) pe care comunicarea managerială le produce asupra angajaților, dar și a caracteristicilor comunicării motivaționale practicate de directori în relația cu profesorii. Datele obținute conduc către validarea ipotezei cercetării.

Bibliografie selectivă

1. Abric, J. C. (2022). *Psihologia comunicării. Teorii și modele*. Polirom, Iași
2. Armstrong, M., (2003). *Managementul resurselor umane. Manual de practică*, Editura Codecs, București
3. Dinu, M. (2014). *Comunicarea. Repere fundamentale*, Editura Orizonturi, București
4. Graur, E. (2001). *Tehnici de comunicare*, Editura Mediamira
5. Gherguț, A. (2007). *Management general și strategic în educație*, Editura Polirom, Iași

Rolul activităților de mentorat în formare și în dezvoltarea carierei didactice

Autor: masterand Valentin-Adrian Buică

Program masterat: Management educațional

Coord.: Conf. univ. dr. Adela Mihaela Țăranu

Cuvinte cheie: mentorat, educație continuă, învățare experiențială, dezvoltarea carierei, autoeficacitate.

Context

Considerăm că această temă este de actualitate în contextul reformei sistemului educațional, care se concentrează pe profesionalizarea cadrelor didactice și pe optimizarea etapelor timpurii ale dezvoltării carierei lor profesionale prin implementarea activităților de mentorat. Cercetările din domeniul mentoratului au relevat faptul că școlile recunosc o serie de beneficii așteptate și reale din furnizarea de mentorat profesorilor. Dezideratul demersului nostru de cercetare se dorește a face parte integrantă din aria conceptuală a educației permanente.

Scop

Această cercetare explorează ipoteze și obiective legate de eficiența mentoratului pentru cadrele didactice. Scopul propus în cadrul cercetării constă în investigarea modului în care mentoratul eficient se asociază în percepția cadrelor didactice cu autoeficacitatea, dezvoltarea competențelor profesionale, dezvoltarea carierei și satisfacția cadrelor didactice.

Prin această lucrare ne propunem, de asemenea, să identificăm și aspectele definerii ale formării inițiale a profesorilor debutanți, din dorința de a clarifica aspectele relevante ale procesului de mentorat didactic.

Ipoteză

Mentoratul eficient se asociază pozitiv cu: autoeficacitatea cadrelor didactice; dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice; dezvoltarea carierei cadrelor didactice; satisfacția cadrelor didactice legată de mentorat.

Metode și instrumente de cercetare

Cercetarea a propus analiza reacției profesorilor mentorați în legătură cu următoarele aspecte/dimensiuni ale relației de mentorat: rolul mentoratului, rolul mentorului, modul de lucru, relația cu mentorul, abilitățile mentorului, sprijinul primit, percepția asupra caracterului

intergenerațional al relației și satisfacția legată de mentorat. În cadrul cercetării a fost realizată o investigație mixtă, cantitativă și calitativă, vizând mentoratul cadrelor didactice în primii ani de profesie.

La interviurile individuale au participat 6 profesori mentori/ tutori de practică de specialitate (practică pedagogică), coordonatori pentru stagiile de practică de specialitate și profesori cu experiență în coordonarea studenților pe durata stagiilor practicii de specialitate/ practicii pedagogice (profesori gradul I, metodiști). Ghidul de interviu a fost alcătuit din 7 întrebări deschise, cu scopul de a găsi detalii și cât mai multe răspunsuri posibile.

Chestionarul a fost transmis în trei instituții de învățământ preuniversitar de stat, de nivel liceal, din București, obținându-se 84 răspunsuri complete și valide de la cadrele didactice incluse într-un program de mentorat pentru profesorii debutanți. Chestionarul a avut în componență 13 întrebări închise și o întrebare deschisă.

Rezultate

Din analiza datelor înregistrate putem observa că majoritatea cadrelor didactice debutante au perceput mentoratul ca fiind eficient și au raportat o asociere pozitivă între calitățile mentorului și sentimentul lor de autoeficacitate.

- Abilitățile mentorului (Q5): Majoritatea respondenților (peste 83%) consideră că abilitățile mentorului sunt esențiale pentru eficiența programului de mentorat, subliniind importanța transmiterii energiei pozitive, flexibilității, încurajării comportamentului asertiv, comunicării feedback-ului și stimulării responsabilității.
- Relația cu mentorul (Q6): Aproximativ 76% dintre cadrele didactice au avut o relație pozitivă bazată pe bunăvoință și încredere reciprocă cu mentorul lor. Mai puțin de 30% au raportat lipsa de implicare sau relații tensionate cu mentorul, iar peste 70% au simțit că mentorul i-a susținut în atingerea obiectivelor de auto-dezvoltare.
- Percepția autoeficacității (Q10): O mare parte dintre respondenți (peste 72%) au indicat că programul de mentorat a avut un impact pozitiv asupra sentimentului lor de autoeficacitate, simțindu-se stimulați și satisfăcuți în munca lor. De asemenea, majoritatea (peste 75%) simt că autoritatea le este respectată de către elevi, iar un procent semnificativ (peste 58%) ar rămâne în învățământ chiar dacă li s-ar oferi un salariu mai mare în alt domeniu.

Analiza datelor indică o asociere pozitivă între sprijinul mentorului și dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice debutante.

- Sprijinul mentorului (Q7): Majoritatea cadrelor didactice (75%) au raportat o comunicare interpersonală corectă și onestă cu mentorul lor. Aproximativ 73.8% au primit aprecieri pozitive legate de munca lor, iar 70.3% simt că munca lor este recunoscută și apreciată. Doar o minoritate consideră că mentorul folosește mentoratul pentru beneficii personale (14.3%).

- Dezvoltarea abilităților/competențelor (Q9): O proporție semnificativă de cadre didactice (73.8%) consideră că și-au îmbunătățit abilitățile de predare datorită mentoratului. Mai mult, 65.3% înțeleg mai bine impactul emoțiilor lor asupra altora, 71.4% comunică mai eficient, 73.8% încearcă metode noi și creative de lucru și 77.4% sunt mai încrezători în abilitățile lor.

Aceste date sugerează că mentoratul eficient contribuie la dezvoltarea profesională a cadrelor didactice debutante, îmbunătățind nu doar abilitățile de predare, ci și competențele interpersonale și încrederea în sine.

Analizând datele se poate observa că există, de asemenea, o asociere pozitivă între mentoratul eficient și nivelul de satisfacție al cadrelor didactice.

Satisfacția legată de mentorat (Q12): Nivelul de satisfacție generală este destul de ridicat, cu 40.4% mulțumiți și 29.8% foarte mulțumiți în legătură cu motivarea. În ceea ce privește consolidarea încrederii în propriile abilități/competențe, 42.8% sunt foarte mulțumiți. Similar, 38.1% sunt foarte mulțumiți de stimularea creativității și 36.9% de recunoașterea performanțelor.

Aceste date sugerează că mentoratul eficient contribuie la un nivel crescut de satisfacție profesională, îmbunătățind nu doar abilitățile de predare, ci și sentimentul de încredere și recunoaștere profesională.

Concluzii

Mentoratul se dovedește a fi un instrument valoros în formarea profesională a cadrelor didactice debutante, având un impact semnificativ asupra dezvoltării competențelor și a sentimentului de autoeficacitate. Abilitățile mentorului și o relație de mentorat bazată pe încredere și bunăvoință sunt esențiale pentru eficiența programului. Mentoratul eficient contribuie la îmbunătățirea abilităților de predare, competențelor interpersonale și încrederii în sine. Sprijinul mentorului și dezvoltarea competențelor sunt factori cheie în determinarea satisfacției legate de mentorat. Activitățile de mentorat sunt importante pentru evoluția profesională, dezvoltarea practicii didactice și integrarea în colectiv. Procesul de mentorat necesită stabilirea unei relații bidirecționale între mentor și cel mentorizat, cu implicații, responsabilități, beneficii etc., de ambele părți. Relația dintre cei doi subiecți cheie ai acestui proces trebuie să aibă la bază o apreciere reciprocă a implicării, rolului/responsabilităților pe care și le stabilesc de comun acord. Pentru conceperea și punerea în aplicare a programelor de mentorat, un considerent important constă în asigurarea faptului că este livrat ca un program coerent care abordează trei tipuri de sprijin: personal/emoțional, social și profesional. Pentru a garanta punerea în aplicare cu succes a programelor de mentorat, directorii de școli și personalul acestora ar trebui să colaboreze pentru a construi un mediu primitor și de susținere în școlile lor.

Mentoratul este ancorat în contextul special al comunității educaționale, iar școlile nu ar trebui să se aștepte ca inițiativele de sus în jos în sine să poată garanta adoptarea unor programe puternice de mentorat în școală. Sprijinul financiar și încurajarea din partea organismelor centrale sunt importante, dar dezvoltarea unei culturi a mentoratului, axată pe comunitatea

școlară, trebuie să aibă un rol puternic în dezvoltarea responsabilităților și competențelor mentorilor și ale mentoraților. Dezvoltarea profesională didactică inițială se recomandă a fi un proces global, integrat și adaptat sistemului de învățământ școlar românesc.

Bibliografie selectivă

1. Ciulei, F. (2019). *Modalități de realizare a mentoratului în învățământul preuniversitar românesc - Mentoratul de practică pedagogică microcercetare*, p. 3. Consultare la https://www.isj-db.ro/static/files/RED/1.PRESCOLAR/aprilie2019/mentoratul_de_practica_pedagogica.pdf
2. Cristea, S., (2023). *Mentorship in Education. The journal of educational theory and practice DIDACTICA PRO.*, 23(4 (140)), 58–60
3. Lazăr, E., Leahu, G., (2020). *Mentoratul in educatie - context facilitator si modalitate de sprijin pentru cariera didactica*, DOI:10.5682/9786062811723
4. Pîrțac, M. (2021). *Profesorul debutant: provocări și strategii de adaptare la cerințele sistemului educațional actual*, în Marinescu, P. & Popa, A. (Eds.), pp. 15-28, Editura Didactică și Pedagogică.
5. Șerbănescu, I., & Dincu, A. (2020). *The Impact of Mentoring Programs on the Professional Development of Beginning Teachers in Romania*. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 237, 110-116.

Integrarea profesională a cadrelor didactice din învățământul preșcolar

Autor: masterand Aida Sînzîiana Ciontu (căs. Voina)

Program masterat: Management educațional

Coord.: Conf. univ. dr. Adela Mihaela Țăranu

Cuvinte cheie: integrare profesională, cadre didactice debutante, nevoi specifice, satisfacție profesională.

Context

Așa cum sistemul de învățământ reprezintă motorul de dezvoltare pentru progresul social, tot așa resursa umană reprezintă elementul cheie privind succesul și viabilitatea măsurilor de reformă la nivelul sistemului de învățământ. Propagarea lipsei de atractivitate a carierei didactice ar putea conduce la realitatea faptului că nu vor mai fi atrase spre această profesie resursele umane cele mai valoroase.

Pornind de la interacțiunea cu cadrele didactice debutante din instituția în care îmi desfășor activitatea și de la experiența personală de evaluator la proba scrisă a examenului de definitivat, am conștientizat o parte din dificultățile cu care se confruntă profesorii aflați în primul an de activitate, precum și faptul că au anumite nevoi de a căror satisfacere depinde reușita integrării profesionale a acestora. Aceste nevoi sunt multiple și variate, de aceea considerăm că este necesară o cercetare care să ajute sistemul să identifice care sunt cele mai potrivite strategii manageriale care să faciliteze integrarea profesională a cadrelor didactice din învățământul preșcolar. În plus, un astfel de studiu poate identifica nevoile reale și specifice acestei categorii de cadre didactice.

Scop

Scopul cercetării de față este să ofere o imagine comprehensivă asupra procesului de integrare profesională a cadrelor didactice debutante în învățământul preșcolar, identificând nevoile specifice cu care se confruntă cadrele didactice debutante în procesul lor de integrare în învățământul preșcolar, factorii de succes, evaluând percepția asupra impactului strategiilor de sprijin și dezvoltând strategii concrete și adaptate contextului local pentru a sprijini și facilita integrarea profesională a cadrelor didactice debutante în învățământul preșcolar.

Ipoteze

Ipoteza 1: Dacă grădinița are o strategie coerentă de integrare pentru cadrele didactice debutante, bazată pe identificarea nevoilor specifice ale acestora, a factorilor cheie care

contribuie la o integrare profesională reușită și pe evaluarea constantă a impactului aplicării strategiilor de sprijin, atunci se presupune că debutanții vor beneficia de un suport eficient, contribuind la o integrare profesională mai fluentă și satisfăcătoare în mediul învățământului preșcolar. În plus, acest demers ar trebui să conducă la dezvoltarea unor strategii concrete și adaptate la contextul local, având ca rezultat o integrare profesională optimizată a cadrelor didactice debutante în învățământul preșcolar.

Ipoteza 2: Dacă o cultură organizațională este pozitivă și susținătoare, atunci integrarea profesorilor debutanți va fi mai eficientă și aceștia vor avea mai multe șanse de succes în cadrul echipei.

Metode și instrumente de cercetare

Prezenta cercetare este una de tip constatativ. Pentru studiul propus, s-au utilizat trei metode de cercetare: ancheta pe bază de chestionar, ancheta pe bază de interviu și analiza documentelor. Chestionarul adresat cadrelor didactice debutante din grădinițele de stat dintr-un sector al municipiului București a inclus 12 întrebări de diferite tipuri, închise și deschise, abordând aspecte precum legătura dintre formarea inițială și practica de la locul de muncă, nevoile de sprijin, participarea la programe de formare continuă, calitățile dorite la persoanele cu rol de îndrumare, motivația pentru cariera didactică, satisfacția profesională și așteptările de la mediul profesional. La chestionar au răspuns 30 de cadre didactice debutante.

De asemenea, am efectuat 15 interviuri individuale cu directorii grădinițelor dintr-un sector al municipiului București care au încadrat cadre didactice debutante, folosind un ghid de interviu cu 5 întrebări deschise pentru a aduna informații despre strategiile manageriale utilizate pentru integrarea profesorilor debutanți, sprijinul oferit de comisia de mentorat din grădiniță, activitățile de formare continuă și evaluarea activității profesionale a debutanților.

Am intervievat zece educatoare debutante aflate în primul an de activitate, înscrise la examenul de definitivat, folosind un ghid de interviu cu trei întrebări deschise pentru a obține opinii despre nevoile de integrare și adaptare la cultura organizațională a grădiniței, modul în care directorul și colegii au răspuns acestor nevoi și un punct de vedere personal despre sprijinul real la începutul carierei din partea grădiniței.

Rezultate

Din analiza chestionarelor a rezultat faptul că peste 50% dintre profesorii debutanți respondenți consideră că formarea inițială a contribuit într-o măsură semnificativă la exercitarea profesiei, în timp ce jumătate dintre directorii intervievați afirmă opusul, încadrând formarea inițială printre punctele slabe ale debutanților. Aspectele unde cadrele didactice debutante resimt nevoia de sprijin într-o proporție consistentă de peste 50% sunt realizarea documentelor școlare, pregătirea inspecțiilor școlare, legislație și activități integrate. Peste 80% dintre profesorii care au răspuns la chestionar declară că au luat cunoștință de atribuțiile comisiei de mentorat și formare în cariera didactică, exemplificând concret sprijinul primit din partea membrilor acestei comisii. Peste 40% dintre educatoare au avut o participare intensă la programe de formare, lunar sau mai des, în timp ce un procent asemănător declară că au

participat de maxim 5 ori pe an, adică o dată pe modul sau mai rar. Mai mult de 50% dintre respondenți alocă până la 3 ore zilnic pregătirii metodice. Abilitățile de comunicare sunt calitățile în legătură cu care cadrele didactice debutante resimt cea mai mare nevoie de îmbunătățire în relația cu persoanele cu rol de îndrumare din grădiniță, reprezentând o proporție consistentă de aproape 45%. Peste 90% dintre cadrele didactice participante la cercetare și-au manifestat intenția de a profesa în învățământ după promovarea examenului de definitivat. Aproximativ 80% dintre profesorii debutanți participanți la studiu consideră nivelul lor de satisfacție profesională ca fiind ridicat și foarte ridicat în raport cu activitatea la grupă. Faptul că majoritatea (60%) profesorilor debutanți își consideră nivelul de satisfacție ca fiind foarte ridicat în relația cu directorul grădiniței indică un nivel înalt de încredere, respect și apreciere pentru conducerea instituției. Datele arată că 80% dintre cadrele didactice debutante consideră respectul ca fiind important în mediul lor profesional. Aproximativ 65% dintre profesorii debutanți participanți la cercetare așteaptă încurajare și relații armonioase cu colegii în mediul lor profesional. Motivația lor este alimentată de dragostea pentru copii, dorința de a-i vedea progresând și dezvoltându-se, relațiile pozitive cu colegii și directorul, precum și de implicarea în activități educative și interactive.

Răspunsurile primite în cadrul interviurilor individuale indică preocuparea conducerii grădinițelor pentru evaluarea și îmbunătățirea activității profesionale a profesorilor debutanți, cu accent pe identificarea nevoilor de formare, gestionarea dificultăților și susținerea punctelor tari. Este important ca aceste evaluări să fie urmate de planuri de acțiune concrete pentru a sprijini dezvoltarea și succesul profesorilor debutanți în cadrul grădiniței.

Toate răspunsurile furnizate în cadrul interviurilor individuale de către cadrele didactice debutante din grădinițe sugerează că sprijinul real la început de carieră din partea colegilor și conducerii grădiniței a constat într-un mix de îndrumare practică, feedback constructiv, susținere emoțională, exemple practice și disponibilitate pentru ajutor în diverse situații. Acest sprijin a fost esențial pentru integrarea și dezvoltarea profesională a profesorilor debutanți în cadrul grădiniței.

Concluzii

În ansamblu, se observă o concordanță între prioritățile și strategiile manageriale promovate de directorii de grădiniță și nevoile și așteptările exprimate de profesorii debutanți în ceea ce privește integrarea și sprijinul la început de carieră. Comunicarea deschisă, sprijinul practic și profesional, precum și promovarea unei culturi organizaționale bazate pe încredere și colaborare sunt cheia pentru o integrare reușită și pentru succesul profesional al profesorilor debutanți în cadrul unei grădinițe.

Obiectivele propuse au fost realizate: au fost identificate atât nevoile specifice cu care se confruntă cadrele didactice debutante în procesul lor de integrare în învățământul preșcolar, cât și factorii care contribuie la o integrare profesională reușită a debutanților. A fost evaluată percepția asupra impactului aplicării strategiilor de sprijin, dezvoltându-se strategii concrete și adaptate contextului local pentru a sprijini și facilita integrarea profesională a cadrelor didactice debutante în învățământul preșcolar.

Prin cercetarea de față s-a demonstrat că sprijinul, îndrumarea și susținerea oferite de către colegi și de către conducerea grădinițelor sunt cruciale pentru succesul și integrarea profesorilor debutanți în cadrul unei grădinițe, confirmând astfel ipotezele formulate.

Bibliografie selectivă

1. Cebanu (Slutu), L. (2020). Modalități de integrare profesională a cadrelor didactice debutante în procesul educațional, *Conferința: Managementul educațional: realizări și perspective de dezvoltare*, Ediția a III-a, Bălți, Moldova, pp. 421-427;
2. Gherștega, T., Perliman, V. (2023). Dezvoltarea traseului de profesionalizare a cadrelor didactice prin activitatea de mentorat, *Conferința: Știință și educație: noi abordări și perspective*, Ediția 25 vol.2, pp. 392-398;
3. Gherștega, T., Perliman, V. (2021). Delimitări conceptuale și tipologia mentoratului pentru profesionalizarea carierei didactice, *Conferința științifică cu participare internațională „Educația de calitate în contextul provocărilor societale: paradigme, inovații, transfer tehnologic”*, pp. 310 - 317.
4. Stoichici (Iavorschi), E. (2023). *Analiza nevoilor de formare a profesorilor mentori și debutanți în procesul evoluției în carieră*, Editura Universitară, București;
5. Tăbăcaru., I. (2019), Rolul managerilor școlari în integrarea profesională a cadrelor didactice debutante, *Conferința: Probleme actuale ale științelor umanistice*, Vol. 18, partea 2, 296-304.

Impactul strategiilor didactice bazate pe învățarea prin cooperare asupra relaționării preșcolarilor

Autor: masterand Ana-Maria Florentina Crăciun (căs. Tănase)

Program de masterat: Management educațional

Coord.: Conf. univ. dr. Roxana Enache

Cuvinte cheie: strategie didactică, învățare prin cooperare, lucrul în echipă

Context

Etapa preșcolară este una dintre etapele importante ale dezvoltării comportamentale a copiilor. Cu toate acestea, rolul de părinte implică o mare cantitate de cunoștințe și abilități în fiecare zi. De multe ori, părinții au probleme în încercarea de a răspunde cât mai bine la anumite comportamente ale copiilor lor. Deseori, aceștia nu știu care soluție este mai bună pentru rezolvarea unui conflict. Alții sunt dornici să învețe lucruri noi în domeniul educației, să le aplice în activitățile cu copiii pentru a dezvolta abilități eficiente de comunicare. În sprijinirea atenuării/rezolvării acestor probleme își aduce aportul și mediul educațional al grădinițelor, în special prin activitatea profesorilor.

Lucrul cu părinții ca parteneri pentru a sprijini educația are un rol important în creșterea și dezvoltarea armonioasă a copiilor preșcolari. Se înțelege că particularitatea acestui studiu este de a investiga anumite situații pentru a stabili și relația părinte-copil-profesor.

În sprijinul punctului de mai sus, acest studiu își propune sprijinirea dezvoltării abilităților relaționale ale copiilor preșcolari ca o condiție prealabilă pentru o adaptare mai eficace la mediul educațional și social, dar și pentru succesul în activitățile didactice. Pe baza unor metode și instrumente de lucru, propun o activitate de observare a comportamentului fiecărui copil preșcolar în diferite tipuri de activități, fie sub formă de activități direcționate, fie sub formă de activități la alegere liberă.

Scop

Scopul acestei cercetări vizează evidențierea și importanța avantajelor utilizării metodelor de învățare bazate pe cooperare în dezvoltarea socială și emoțională a copiilor preșcolarilor, achiziționarea unor resurse și strategii utile pentru a stimula și susține relațiile pozitive între copii, în mediul preșcolar.

În cadrul cercetării noastre sunt formulate următoarele obiective generale:

O1. Să analizeze modul în care utilizarea lucrului în echipă de către cadrul didactic influențează nevoile preșcolarilor de a desfășura activități împreună cu alții.

O2. Să evalueze relația dintre numărul de reguli implicate în activitățile didactice prin cooperare și eficiența relațională a preșcolarilor.

O3. Să îmbunătățească competențele relaționale ale preșcolarilor prin utilizarea de strategii didactice bazate pe cooperare.

Ipoteze

În acest demers de cercetare am pornit de la ipoteza conform căreia utilizarea strategiilor didactice bazate pe cooperare de către cadrul didactic va conduce la reducerea conflictelor între preșcolari. Din aceasta au fost derivate următoarele ipoteze specifice:

Ipoteza specifică 1 – Apelarea de către cadrul didactic la lucrul în echipă în activitățile cu copiii, va avea drept efect creșterea nevoilor preșcolarilor de a desfășura activități împreună cu alții.

Ipoteza specifică 2 – Cu cât numărul regulilor pe care le implică activitățile didactice prin cooperare este mai mare, cu atât eficiența relațională a preșcolarilor este mai scăzută.

Metode și instrumente de cercetare

În scopul verificării ipotezelor mai sus-formulate și al realizării obiectivelor propuse în cadrul cercetării am utilizat ca metodă de cercetare: observarea. Metoda observării ne oferă posibilitatea de a culege date importante despre comportamentul preșcolarilor atât în cadrul activităților didactice, cât și în activitățile liber alese. În cadrul acesteia ne-am propus evaluarea următoarelor comportamente: spirit de inițiativă, capacitate decizională, abilitatea de rezolvare a conflictelor, dependența/independența în raport cu ceilalți. Fișa de observare a fost elaborată în acord cu particularitățile de vârstă și individuale ale preșcolarilor, urmărind înregistrarea gradului de realizare a șase comportamente manifestate de preșcolari. Instrumentul a fost aplicat atât la începutul cercetării, cât și la finalul acesteia cu scopul de a verifica ipoteza formulată.

Obținerea schimbărilor în plan comportamental a fost realizată prin intermediul unui program care să se asigure o mai bună integrare în colectivitate și o creștere a competențelor relaționale. Programul s-a derulat pe parcursul a șase săptămâni și a vizat următoarele obiective: ameliorarea comportamentelor problematice; dezvoltarea sentimentului de apartenență la grup, a spiritului de echipă; cultivarea unor abilități socio-emoționale. Metodele bazate pe cooperare au fost utilizate atât în cadrul activităților pe Domenii Experiențiale, cât și în cadrul activităților liber alese, numitorul comun fiind crearea sentimentului de apartenență la grup și întărirea spiritului colaborativ.

Rezultate

Impactul pozitiv al strategiilor didactice bazate pe cooperare asupra comportamentului preșcolarilor este evident, conform rezultatelor cercetării. Îmbunătățirea cooperării în echipe și recunoașterea eforturilor individuale au fost două aspecte-cheie care au contribuit la reducerea conflictelor și la îmbunătățirea interacțiunilor dintre preșcolari. Totodată, implicarea activă în

activitățile de echipă a stimulat dorința copiilor de a interacționa și de a lucra împreună cu ceilalți.

Un alt aspect important a fost influența numărului de reguli implicate în activitățile didactice asupra eficienței relaționale a preșcolarilor. S-a demonstrat că stabilirea unor reguli clare, dar nu excesive, poate promova o cooperare sănătoasă și eficientă între preșcolari, oferindu-le în același timp flexibilitatea și libertatea necesare pentru a se exprima și a se dezvolta într-un mod adecvat. Așadar, utilizarea strategiilor didactice bazate pe cooperare reprezintă o abordare eficientă pentru reducerea conflictelor și îmbunătățirea relațiilor interpersonale între preșcolari. Este important ca această utilizare să fie însoțită de o atenție sporită în ghidarea și susținerea copiilor, pentru a-i ajuta să depășească eventualele dificultăți și să dezvolte abilități sociale și de cooperare adecvate vârstei lor.

Valoroasă prin instrumentele de observare/evaluare comportamentală elaborate, prin programul propus în scopul îmbunătățirii comportamentelor deficitare, respectiv prin sugestiile de activități ce ar putea contribui semnificativ la producerea schimbării, lucrarea are, totuși, și câteva limite: dimensiunea redusă a eșantionului de preșcolari; lipsa grupului de control; perioada relativ restrânsă de urmărire a comportamentelor preșcolarilor.

Concluzii

În concluzie, utilizarea strategiilor didactice bazate pe cooperare reprezintă o abordare eficientă pentru reducerea conflictelor și îmbunătățirea relațiilor interpersonale între preșcolari. Totuși, este important ca această utilizare să fie însoțită de o atenție sporită în ghidarea și susținerea copiilor, pentru a-i ajuta să depășească eventualele dificultăți și să dezvolte abilități sociale și de cooperare adecvate vârstei lor.

De asemenea, este important a se avea în vedere faptul că regulile stabilite în cadrul activităților trebuie să fie pe de o parte, foarte clare, iar pe de alta, într-un număr care să nu excedă puțința copiilor de a le respecta, astfel încât să se obțină relații interpersonale între preșcolari cât mai bune.

Bibliografie selectivă

1. Cerghit I., Neacșu I., Negreț I., P. I. O. (2001). *Prelegeri pedagogice*. Iași: Editura Polirom.
2. Enache, R. (2019). *Managementul schimbării și inovării în educație*. București: Editura Universitară.
3. Enache, R. C. (2019). *Managementul comunicării didactice*. București: Editura Universitară.
4. Pânișoară, I. O. (2022). *Enciclopedia metodelor de învățământ*. Iași: Editura Polirom.

Dezvoltarea imaginației creatoare prin activități artistico-plastice la clasa pregătitoare

Autor: masterand Daniela Dumitrache (căs. Nenciu)

Program masterat: Management educațional

Coord.: Conf. univ. dr. Roxana Enache

Cuvinte cheie: imaginație, creativitate, activități artistico-plastice

Context

În ultimele decenii, educația timpurie a devenit un domeniu de cercetare și practică tot mai important, recunoscându-se rolul crucial al experiențelor din timpul micii școlarități în formarea dezvoltării cognitive, emoționale și sociale a copiilor. Clasa pregătitoare reprezintă o etapă esențială în parcursul educațional al copiilor, în care se pune un accent deosebit pe explorare, joc și creativitate.

În contextul actual, există o preocupare crescândă pentru dezvoltarea abilităților creative și a gândirii critice încă din primele etape ale educației. În acest sens, activitățile artistico-plastice reprezintă un instrument eficient și accesibil pentru stimularea imaginației creatoare la școlarii mici. Cercetarea în acest domeniu devine esențială pentru a identifica practici eficiente și pentru a ghida practica pedagogică în direcția cea mai potrivită.

Scop

Scopul cercetării constă în investigarea și identificarea celor mai eficiente metode și tehnici pentru stimularea imaginației și creativității la copiii de vârstă școlară mică, folosind activități artistico-plastice ca instrument principal.

Obiectivele propuse în cadrul cercetării:

- O1. Identificarea celor mai adecvate metode și tehnici pentru stimularea imaginației și creativității la copiii de vârstă școlară mică, în cadrul activităților artistico-plastice;
- O2. Evaluarea impactului activităților artistico-plastice asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale a copiilor din clasa pregătitoare;
- O3. Investigarea modalităților de integrare a activităților artistice în curriculumul școlar al clasei pregătitoare;
- O4. Analizarea rolului educativ al profesorului în promovarea și încurajarea imaginației creatoare în rândul elevilor săi.

Ipoteză

În prezenta cercetare se punește de la ipoteza conform căreia dacă utilizăm metode de acțiune (activități creative) în cadrul disciplinelor artistico-plastice, oferindu-le elevilor oportunități pentru interacțiunea cu mediul artistic, explorarea materialelor utilizate, încurajarea exprimării personale în proiecte artistice, atunci dezvoltăm originalitatea, stimulăm curiozitatea, favorizăm flexibilitatea și gândirea divergentă, dezvoltăm sensibilitatea estetică .

Metode și instrumente de cercetare

Prezenta cercetare își propune mai multe metode de cercetare adaptate specificului temei și coroborate cu caracteristicile de vârstă ale elevilor. Astfel, s-a folosit, ca metodă de colectare a datelor, observarea sistematică a comportamentelor elevilor, în cadrul activităților în care au fost implicați, pe baza unui plan bine determinat în prealabil și cu ajutorul unei fișe de observare alcătuite pe baza a cinci comportamente, care au fost structurate pe trei niveluri de manifestare: comportament atins, comportament în dezvoltare, comportament care necesită sprijin. Fiecare comportament a fost observat și analizat comparativ în etapa inițială a experimentului și în etapa finală, așa cum sunt prezentate în graficele realizate în lucrarea de cercetare.

Rezultate

Imaginația creatoare este definită prin abilitatea de a concepe și crea idei, imagini, care pot fi exprimate în diverse forme, cum ar fi: arta, literatura, designul sau alte domenii creative; este capacitatea de a vedea lumea într-un mod unic și original, de a găsi soluții creative la problemele care apar. Participarea elevilor la activități artistico-plastice a dus la o îmbunătățire a abilităților creative, măsurată prin diversitatea și originalitatea ideilor și lucrărilor lor artistice. Analiza datelor obținute a evidențiat o creștere a abilităților de rezolvare a problemelor și a gândirii critice, inclusiv capacitatea de a găsi soluții creative și neconvenționale la provocările artistice. Activitățile artistico-plastice:

- au dezvoltat imaginația și exprimarea individuală a copiilor, observată prin diversitatea tematicii și a formelor lucrărilor lor artistice, precum și prin discuțiile și povestirile despre propriile lor creații,
- au contribuit la creșterea stimei de sine și a încrederii în propriile abilități, manifestată prin schimbările în atitudine și în capacitățile artistice și creative.

Concluzii

Ipoteza propusă în cadrul lucrării este validă, cercetarea realizată a demonstrând faptul că participarea la activități artistico-plastice în clasa pregătitoare stimulează dezvoltarea imaginației creatoare la școlarii mici. Analiza datelor a arătat o îmbunătățire semnificativă a abilităților creative, a gândirii critice și a exprimării individuale în rândul copiilor care au participat la intervenția noastră. De asemenea, s-a observat o creștere a stimei de sine și a încrederii în propriile abilități creative, precum și o îmbunătățire a abilităților sociale și de

colaborare. Aceste rezultate confirmă importanța activităților artistico-plastice în educația timpurie și sugerează că acestea ar trebui să fie integrate în mod regulat în curriculumul școlar pentru a sprijini dezvoltarea holistică a copiilor.

Bibliografie selectivă

1. Albulescu, I., și Catalano, H. (2023). *Educația timpurie antepreșcolară*, Ed. Didactica Publishing House.
2. Antohe, V., și Gherghinoiu, C. (2002). *Metodica predării matematicii - Jocul didactic matematic*, Brăila. Ed. Ex Libris.
3. Antonovici, S., Jalba, C., Nicu, G. (2005). *Jocuri didactice pentru activitățile matematice din grădiniță*, București. Ed. Aramis.
4. Bodrova, E., Germeroth, C., și Leong, D. (2013). *Joacă și autoreglare: Lecții de la Vygotsky*, American Journal of Play. Vol. 6. Nr. 1.
5. Breben, S., Ruiu, G. și Gongea, E. (2008). *Activități bazate pe inteligențe multiple*, Ed. Reprograph.
6. Enache, R., Brezoi, A., Crișan, A., (2013). *Marketing educational*, Iași, Ed. Institutul European

Optimizarea procesului de învățare pentru elevii de clasa a IV-a prin implementarea feedback-ului pozitiv

Autor: masterand Valentina-Iulia Ivan (căs. Radu-Ivan)

Program masterat: Management educațional

Coord.: Conf. univ. dr. Roxana Enache

Cuvinte cheie: evaluare, feedback, ciclul primar, optimizarea învățării

Context

Această cercetare se concentrează pe o temă esențială pentru educație, și anume: rolul feedback-ului în motivarea implicării elevilor. Prin identificarea strategiilor de feedback eficiente, se poate contribui la crearea unui mediu de învățare, mai eficient, în care elevii să fie parte integrantă, conducând la progres în ce privește atât dezvoltarea personală a elevilor cât și rezultatele la învățătură ale acestora.

Feedback-ul este o parte importantă în procesul de învățare, influențând semnificativ motivația, implicarea și performanța elevilor. Această cercetare explorează modul în care feedback-ul oferit de profesori (pozitiv, constructiv sau lipsa acestuia) poate influența dorința elevilor de a se implica în diverse activități, de a finaliza sarcini, de a-și asuma cu responsabilitate sarcinile primite, de a se oferi voluntari în cadrul activităților extrașcolare.

Scop

Scopul prezentei cercetări constă în evaluarea impactului feedback-ului pozitiv și constructiv oferit de cadrul didactic asupra angajamentului elevilor față de sarcini și a participării lor la activități extrașcolare.

Ipoteze

În această cercetare ne-am propus să verificăm următoarea ipoteză generală: Dacă feedback-ul oferit de cadrul didactic este pozitiv și constructiv, chiar și atunci când elevul greșește, învățarea este eficientă.

Din acesta ipoteză generală au reieșit două ipoteze specifice, și anume:

Ipoteza specifică 1: Dacă feedback-ul oferit este pozitiv, atunci crește angajamentul elevului față de sarcini.

Ipoteza specifică 2: Dacă feedback-ul oferit este pozitiv, atunci elevul manifestă inițiativă în participarea la activități extrașcolare.

Metode și instrumente de cercetare

În cadrul cercetării s-au folosit drept metode: observarea și analiza produselor activității, iar ca instrument: fișa de observare. În acest sens, s-a elaborat o fișă de observare detaliată, cuprinzând o descriere precisă a fiecărui comportament vizat. Fiecare comportament a fost evaluat pe o scală prestabilită, asigurându-se o evaluare obiectivă și standardizată. Au fost stabilite spre a fi măsurate în cadrul activităților și probelor de evaluare șase comportamente. Aceste comportamente sunt raportate la ipotezele cercetării, la scopurile și obiectivele acesteia.

Comportamente vizate în fișa de observare sunt:

- C1- Elevul se oferă să rezolve sarcini zilnic.
- C2- Elevul finalizează cel puțin o sarcină zilnic.
- C3- Elevul identifica abordări inovatoare în rezolvarea sarcinilor săptămânal.
- C4- Elevul își asumă responsabilitatea sarcinilor fără a solicita zilnic îndrumări.
- C5- Elevul identifică cel puțin o soluție suplimentară în rezolvarea situațiilor problematice (săptămânal).
- C6- Elevul se oferă voluntar într-una din activitățile extrașcolare propuse.

S-au creat și s-au selectat sarcini de evaluare specifice, adaptate vârstei și nivelului elevilor, pentru a măsura indirect cele șase comportamente vizate. Performanța elevilor la aceste sarcini a oferit o reflecție indirectă asupra manifestării comportamentelor vizate.

Rezultate

În urma colectării datelor, a analizei și a interpretării acestora, putem afirma faptul că feedback-ul pozitiv oferit de cadrul didactic, chiar și atunci când elevul greșeste, crește implicarea în sarcină a elevilor, a angajamentului acestora față de realizarea activităților. De asemenea, s-a putut constata faptul că elevii manifestă o mai mare dorință de a participa, de a se implica activ și voluntar în cadrul activităților extrașcolare.

În etapa de observare inițială, doar cinci dintre cei 31 de elevi care fac parte din eșantionul de cercetare manifestă în mod constant toate cele șase comportamente observate, în lipsa unui feedback din partea cadrului didactic. În etapa de observare finală, atunci când cadrul didactic a oferit exclusiv feedback pozitiv și constructiv, 24 dintre cei 31 de elevi au manifestat toate cele 6 comportamente observate.

Concluzii

Ipotezele propuse spre a fi cercetate au fost validate, cercetarea realizată a demonstrat că atunci când cadrul didactic oferă feedback pozitiv, chiar și atunci când elevul greșește, crește angajamentul față de sarcini, dar și implicarea lui activă și voluntară în cadrul activităților extrașcolare.

Implementarea strategiilor de feedback pozitiv poate contribui semnificativ la crearea unui mediu de învățare mai angajant și mai eficient. Feedback-ul pozitiv creează un climat de lucru în clasă pozitiv și susținător care stimulează motivația elevilor și le oferă încrederea de a se implica activ în procesul de învățare.

Oferirea de feedback specific și personalizat le permite elevilor să înțeleagă mai bine punctele forte și punctele slabe, contribuind la îmbunătățirea performanței lor.

Această cercetare oferă dovezi concrete care demonstrează că feedback-ul pozitiv este un instrument valoros pentru a crește implicarea elevilor de clasa a IV-a și pentru a îmbunătăți rezultatele academice. Implementarea strategiilor de feedback pozitiv în practica didactică poate contribui semnificativ la crearea unui mediu de învățare mai eficient și mai motivant pentru toți elevii.

Bibliografie selectivă

1. Botezatu, V. (2023). Feedbackul în evaluarea formativă: strategii de optimizare a învățării. *Revista de pedagogie*.
2. Brookhart, S. M. (2017). *How to Give Effective Feedback to Your Students*. ASCD.
3. Enache, R. (2019). *Managementul comunicării didactice*. București: Editura Universitară.
4. Hattie, J. (2014). *Învățarea vizibilă- Ghid pentru profesori*. București: Editura Trei.

Competența de comunicare evaluată prin instrumente alternative la elevii de clasa a III-a

Autor: masterand Aurelia-Liliana Murgoci (căs.Negoită)

Program masterat: Management educațional

Coord.: Conf. univ. dr. Enache Roxana

Cuvinte cheie: evaluare, competența de comunicare, ciclul primar, instrumente de evaluare alternative

Context

Această temă de cercetare este de o importanță relevantă în învățământ, mai ales în cel primar, deoarece aceasta reprezintă o problemă cu care majoritatea cadrelor didactice se confruntă zilnic. Lecțiile de limbă și comunicare în clasa a III-a sunt concepute pentru a-i ajuta pe elevi să devină vorbitori competenți și să își dezvolte abilitățile de comunicare în limba lor maternă. Aceste abilități sunt esențiale pentru succesul lor în educație și în viața de zi cu zi. Toate acestea sunt posibile datorită modului de intervenție al cadrului didactic care, pentru a-și atinge competențele pe care urmărește să le formeze la elevi, utilizează diverse mijloace în desfășurarea lecțiilor. Pentru a răspunde nevoilor și cunoștințelor elevilor, cadrele didactice utilizează metode moderne de predare-învățare care au rolul de a modifica comportamentul acestora. Competențele însușite sunt măsurate cu ajutorul metodelor de evaluare. De aceea, în cadrul acestei cercetări pornim de la ideea că instrumentele alternative de evaluare sunt mai eficiente decât metodele tradiționale, cum ar fi testele standardizate, fapt pe care trebuie să îl afirmăm pe baza unor finalități avantajoase.

Scop

Scopul cercetării constă în investigarea și evaluarea modului în care elevii din clasa a III-a își dezvoltă și își demonstrează competențele de comunicare prin utilizarea unor instrumente alternative de evaluare.

Ipoteză

Prezenta cercetare își stabilește ipoteza conform căreia: Dacă un cadru didactic utilizează instrumente de evaluare la clasa a III-a, la orele de limbă și comunicare, altele decât testele standardizate (de ex.: portofoliu, proiectul, harta conceptuală), atunci acest fapt va contribui la dezvoltarea capacității de exprimare orală și scrisă a elevilor.

Metode și instrumente de cercetare

Pentru atingerea scopului și obiectivelor propuse, precum și pentru verificarea ipotezei stabilite, în prezenta cercetare s-au utilizat: metoda observării (sistematice), metoda analizei portofoliilor/a produselor activității subiecților educației. De asemenea, s-au utilizat metode de prelucrare, analiză și interpretare a datelor, care au dat posibilitatea măsurării realității educaționale. În alegerea instrumentelor de cercetare am ținut seama de relația de strictă dependență dintre acestea și metodele de cercetare. De aceea, s-au utilizat ca instrumente de cercetare: fișa de observare ce a vizat însușirea de către elevi a cinci comportamente relevante modului în care se formează competența de comunicare la elevii de clasa a III-a atunci când utilizăm instrumente alternative în locul testelor standardizate, precum și evaluarea produselor activităților realizate cu elevii.

Rezultate

În urma cercetării s-a constatat că utilizarea instrumentelor alternative de evaluare, cum ar fi: discuțiile în grup, prezentările sau activitățile practice, poate contribui la îmbunătățirea abilităților de exprimare orală la elevii de clasa a treia. Aceste activități oferă elevilor oportunități ample de a-și exprima ideile, de a discuta și de a comunica într-un mediu sigur și stimulat. Utilizarea instrumentelor alternative de evaluare, cum ar fi portofoliul, proiectele, hărțile conceptuale, stimulează dezvoltarea abilităților de exprimare scrisă a elevilor. Aceștia au fost încurajați să scrie și să reflecteze asupra ideilor lor într-un mod coerent și structurat, fapt care a contribuit la îmbunătățirea capacității lor de a redacta texte coerente și relevante. Folosirea instrumentelor alternative de evaluare stimulează gândirea critică și creativitatea elevilor. Astfel, elevii au fost încurajați să analizeze și să evalueze informațiile într-un mod critic, ceea ce duce la generarea de idei noi și explorarea de soluții inovatoare în rezolvarea problemelor. Utilizarea instrumentelor alternative de evaluare, a implicat, de asemenea, activități de lucru în echipă sau discuții în grup, fapt care a încurajat colaborarea și comunicarea între elevi. Aceste activități le-au oferit elevilor oportunități de a-și împărtăși ideile, de a-și asculta colegii și de a lucra împreună pentru atingerea unui scop comun.

Concluzii

Ipoteza propusă în cadrul cercetării este validă, demonstrându-se faptul că demonstrând că utilizarea instrumentelor de evaluare la orele de limbă și comunicare, altele decât testele standardizate (de ex.- portofoliu, proiectul, harta conceptuală), contribuie la dezvoltarea capacității de exprimare orală și scrisă. Activitățile propuse au dezvoltat competența de comunicare a elevilor, capacitatea de autoevaluare, au stimulat creativitatea lor, au oferit șansa de a învăța unii de la alții și a comunica cu ceilalți, de a scrie texte cât mai elaborate, de-a exprima opinii personale și de a-și adapta abilitățile lingvistice.

Bibliografie selectivă

1. Enache, R. (2019). *Managementul învățării*. București : Editura Universitară.
2. Enache, R. (2019). *Managementul comunicării didactice*. București : Editura Universitară.
3. Enache, R. (2019). *Managementul schimbării și inovării în educație*. București: Editura Universitară.
4. Șova T., Putină D. (2017). *Evaluarea în învățământ*. Suport de curs. Bălți: Univ. de Stat „Alec Russo”.
5. https://mecc.gov.md/sites/default/files/mecd_1-4_15.11.2019_site.pdf, accesat la data de 8 ian. 2024.

Dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale preșcolarilor grupei mijlocii prin intermediul poveștilor

Autor: masterand Anamaria-Elena Nicolescu (căs. Mara)

Program masterat: Management educațional

Coord.: Conf. univ. dr. Roxana Enache

Cuvinte cheie: competențe socio-emoționale, preșcolari, metode didactice

Context

Preșcolarii se află într-o etapă crucială de dezvoltare, marcată de o creștere rapidă a abilităților cognitive, sociale și emoționale. Ultimele cercetări au demonstrat că nu este suficientă doar inteligența academică pentru reușita în viață ci este nevoie și de alt tip de inteligență, și anume, inteligența emoțională. Cercetările au demonstrat că dezvoltarea abilităților socio-emoționale reprezintă fundația întregii dezvoltări. Perioada preșcolară pare să fie cea mai potrivită pentru a dezvolta competențe socio-emoționale care-i ajută pe preșcolari să devină indivizi echilibrați, capabili să-și gestioneze relații sănătoase cu cei din jur.

Scop

Scopul cercetării este de a investiga impactul povestirilor asupra dezvoltării competențelor socio-emoționale la preșcolarii grupei mijlocii. Acest lucru presupune utilizarea poveștilor ca o modalitate captivantă și accesibilă de a explora și de a înțelege lumea, de a dezvolta abilități socio-emoționale.

Prezenta cercetare urmărește evaluarea modului în care expunerea la povești a preșcolarilor poate influența abilitățile de gestionare a emoțiilor, capacitatea de rezolvare a conflictelor și de relaționare interpersonală a acestora.

Ipoteze

Ipoteza 1: Atunci când cadrul didactic folosește săptămânal activități de povestire în procesul instructiv-educativ, preșcolarii își vor dezvolta competențe de relaționare.

Ipoteza 2: Atunci când cadrul didactic utilizează săptămânal jocul de rol cu subiecte din povești, preșcolarii își vor dezvolta comportamente precum: toleranța, empatia, autocontrolul, întrajutorarea.

Metode și instrumente de cercetare

Prezenta cercetare își propune ca și metodă de cercetare: metoda observării sistematice, o modalitate riguroasă și obiectivă de a colecta date despre comportamentul preșcolarilor în contextul utilizării poveștilor pentru a promova competențele socio-emoționale. Această

metodă implică observarea atentă și planificată a copiilor în timp ce participă la diverse activități bazate pe povești. Observarea a necesitat selectarea și definirea comportamentului în termeni concreți, observabili, precum și utilizarea unor proceduri standardizate pentru a înregistra observațiile într-o manieră adecvată.

În alegerea instrumentului de cercetare am ținut seama de relația de dependență dintre acesta și metoda de cercetare, în sensul că abordarea metodologică aleasă determină natura și conținutul instrumentului, precum și contextul administrării acestuia. În acest sens, am folosit drept instrument de cercetare, ca parte operațională a metodei de cercetare: fișa de observare.

Pentru fiecare activitate de povestire și joc de rol am întocmit câte o fișă de observare cuprinzând 6 comportamente, rezultând în total 10 fișe. Am observat comportamentul fiecărui copil din grupă, interacțiunea lui în cadrul grupului de copii, pe o perioadă de 2 luni, conform fișei întocmite. Cele 6 comportamente au fost relevante pentru evidențierea modului în care se dezvoltă competențele socio-emoționale la preșcolarii grupei mijlocii prin intermediul poveștilor și al jocului de rol.

Rezultate

Din analiza datelor colectate a reieșit faptul că preșcolarii grupei mijlocii au înregistrat rezultate foarte bune în însușirea comportamentelor urmărite datorită implicării acestora în activitățile propuse, respectiv povești și jocuri de rol.

Odată cu conștientizarea emoțiilor care permite înțelegerea trăirilor emoționale proprii și pe ale celorlalți se dezvoltă și competențele sociale strâns legate de abilitățile de control comportamental.

Prin intermediul poveștilor prezentate săptămânal și al jocului de rol, preșcolarii grupei mijlocii au dezvoltat nu doar competențe socio-emoționale ci și cognitive, participând activ la activitățile propuse.

În opinia noastră, preșcolarii grupei mijlocii au înregistrat rezultate foarte bune în însușirea comportamentelor urmărite datorită implicării acestora în activitățile propuse, respectiv povești și jocuri de rol. Odată cu conștientizarea emoțiilor care permite înțelegerea trăirilor emoționale proprii și pe ale celorlalți se dezvoltă și competențele sociale strâns legate de abilitățile de control comportamental. Prin intermediul poveștilor prezentate săptămânal și al jocului de rol, preșcolarii grupei mijlocii au dezvoltat nu doar competențe socio-emoționale ci și cognitive, participând activ la activitățile propuse.

Concluzii

Ipoteza generală cât și cea specifică sunt valide, cercetarea realizată a demonstrat că atât povestea, cât și jocul de rol sunt instrumente eficiente pentru a facilita dezvoltarea competențelor socio-emoționale la preșcolari.

Copiii care au participat la programul de poveste și joc de rol au prezentat o mai bună identificare a emoțiilor, o mai bună reglare emoțională și o mai bună abilitate de a rezolva conflictele.

Povestea a fost deosebit de eficientă în a-i ajuta pe copii să înțeleagă emoțiile complexe și să dezvolte empatie pentru ceilalți, în timp ce jocul de rol a fost benefic în a-i ajuta pe copii să practice abilitățile sociale și emoționale în contexte realiste.

Dezvoltarea competențelor socio-emoționale la preșcolari este esențială pentru succesul lor viitor în viață. Abilitățile precum conștientizarea emoțională, reglarea emoțională, abilitățile sociale și empatia îi vor ajuta să navigheze în relații complexe, să ia decizii responsabile și să facă față provocărilor.

Bibliografie selectivă

1. Arlati, V. (2018). *Emoții în povești*, Editura Lizuka Educativ, București
2. Botiș, A. Mihalca, L. (2009). *Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți, cu vârsta până în 7 ani*, Editura Alpha MDN, Buzău
3. Denham, S. (2000). *Emotional Development in Young Children*, Guilford Press, New York
4. Goleman, D. (2018). *Inteligența Emoțională*, Editura Curtea Veche, București

Efectele implementării investigației în cadrul orelor de matematică și explorarea mediului asupra competențelor de lucru în echipă ale elevilor din clasa pregătitoare

Autor: masterand Daniela Oboroceanu (căs. Corneci)

Program masterat: Management și consiliere educațională

Coord.: Conf. univ. dr. Roxana Enache

Cuvinte cheie: metode didactice, lucru în echipă, școlar mic

Context

Competențele de cooperare sunt esențiale pentru interacțiunea armonioasă în grupuri și pentru rezolvarea problemelor într-un mod eficient și constructiv. Activitățile investigative încurajează explorarea, descoperirea și raționamentul în învățare. În contextul matematicii, acestea oferă oportunități de a înțelege conceptele abstracte prin intermediul experiențelor practice.

Activitățile de investigare sprijină dezvoltarea abilităților de gândire critică și rezolvare a problemelor. Utilizarea metodelor investigative și a experimentelor învață elevii să analizeze informațiile, să pună întrebări și să găsească soluții. Prin implicarea activă a elevilor în observații și experimente, aceștia devin mai implicați în procesul de învățare și își asumă un rol activ în propria lor educație. Această implicare poate crește motivația și angajamentul învățării.

Lucrul în echipă în timpul activităților investigative și de explorare a mediului îi ajută pe elevi să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare și să învețe să lucreze eficient cu ceilalți.

Prin intermediul acestei cercetări, putem evalua în mod obiectiv impactul aplicării metodelor investigative și de observare asupra dezvoltării abilităților de lucru în echipă ale elevilor. Aceste date ne pot ajuta să înțelegem mai bine eficacitatea acestor metode și să adaptăm practicile noastre educaționale pentru a maximiza beneficiile pentru elevi. Prin combinarea activităților investigative în matematică și explorarea mediului într-un cadru de învățare integrat, se creează oportunități unice de dezvoltare a competențelor de cooperare.

Scop

Prezenta cercetare își propune investigarea performanțelor școlare și a comportamentelor specifice domeniului de dezvoltare a capacităților și atitudinilor de lucru în echipă a elevilor de clasă pregătitoare, cuprinși în eșantion, utilizându-se în cadrul activităților didactice de la

disciplina Matematică și explorarea mediului a unor metode didactice bazate pe investigație, precum observația și experimentul.

Ipoteză

Atunci când cadrul didactic utilizează metode didactice bazate pe investigație (precum observația și experimentul), de cel puțin 2 ori pe săptămână, în cadrul orelor de Matematică și explorare a mediului, competențele de lucru în echipă ale elevilor se vor dezvolta.

Metode și instrumente de cercetare

În săptămânile dedicate cercetării didactice, am ales implementarea la clasă a cât mai multe proiecte didactice care au necesitat ca elevii să lucreze în echipă, urmărind dezvoltarea următoarelor comportamente:

1. Elevul alege să lucreze în echipă cel puțin o activitate de investigare.
2. Elevul realizează cel puțin 2 conexiuni între cunoștințele matematice și mediul înconjurător, consultându-se cu echipa.
3. Elevul alege să desfășoare cel puțin un experiment lucrând în echipă.
4. Elevul investighează cel puțin o situație - problemă din cotidian, care solicită aplicarea operațiilor matematice și metodelor învățate, lucrând în echipă.
5. Elevul organizează datele observate în scheme sau tabele, lucrând în echipă.

Rezultate

După analiza și evaluarea ipotezei, putem concluziona că există dovezi solide care susțin ipoteza conform căreia utilizarea metodelor didactice bazate pe investigație în cadrul orelor de Matematică și explorare a mediului poate contribui la dezvoltarea competențelor de lucru în echipă ale elevilor.

Prin implicarea în activități care încurajează observația, experimentul și investigația, elevii au oportunitatea să lucreze în colaborare, să comunice, să-și împărtășească ideile și să-și rezolve problemele împreună. Aceste experiențe de învățare activă și participativă îi ajută să-și dezvolte abilitățile sociale și relaționale, precum și abilitățile de comunicare și cooperare în echipă.

Concluzii

Ipoteza propusă în cadrul lucrării este validă, deoarece cercetarea realizată a demonstrat că elevii își dezvoltă competențele de colaborare dacă în cadrul orelor de matematică și explorarea mediului cadrul didactic utilizează metode didactice bazate pe investigație (precum observația și experimentul), de cel puțin două ori pe săptămână.

În concluzie, utilizarea metodelor didactice bazate pe investigație în cadrul orelor de Matematică și explorare a mediului poate fi un instrument eficient pentru dezvoltarea competențelor de lucru în echipă ale elevilor din învățământul primar.

Bibliografie selectivă

1. Enache R., (2019). *Managementul clasei de elevi din perspectivă postmodernă*, București: Editura Universitară;
2. Forbes A., Chandra V., Pfeiffer L., Sheffield R. (2021), *STEM Education in the Primary School. A Teacher`s Toolkit*, Cambridge University Press;
3. Golu F., (2010), *Psihologia dezvoltării umane*, Ediția I, București: Editura Universitară;
4. Ministerul Educației Naționale (2013). *Programa școlară pentru disciplina MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI* clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013, disponibil online la https://www.edums.ro/invprimar/25_Matematica_explorarea_mediului_CP_II_OMEN.pdf ;
5. www.opencolleges.edu.au (2012). Holistic Teaching: 20 reasons Why Educators Should Consider a Student`s Emotional Well-Being, <https://www.opencolleges.edu.au/blogs/articles/holistic-teaching-20-reasons-why-educators-should-consider-a-students-emotional-well-being>.

Dezvoltarea competențelor transversale în cadrul proiectelor educaționale derulate la ciclul primar

Autor: masterand Cristina Pătra

Program masterat: Management educațional

Coord.: Conf. univ. dr. Roxana Enache

Cuvinte cheie: competențe transversale, proiecte educaționale, școlar mic

Context

Tema lucrării s-a născut din necesitatea de a dezvolta abilitățile esențiale cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme, comunicarea și colaborarea pentru ca acestea să aibă, ulterior, un impact asupra performanței școlare și a dezvoltării generale a elevilor.

Scop

Scopul acestei cercetări este să examineze și să evidențieze importanța și beneficiile dezvoltării competențelor transversale la elevii din ciclul primar și să ofere o înțelegere mai profundă a modului în care proiectele educaționale pot fi concepute și derulate pentru a promova aceste competențe esențiale.

Prin investigarea acestui aspect, cercetarea va explora diversele competențe transversale, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea problemelor, comunicarea, colaborarea, creativitatea, adaptabilitatea și responsabilitatea socială precum și modul în care acestea pot fi integrate și dezvoltate în cadrul proiectelor educaționale din ciclul primar.

Obiectivele prezentei cercetări constau în:

- O1. Consolidarea abilităților de comunicare și colaborare;
- O2. Deprinderea capacității de adaptare la diferite medii culturale;
- O3. Investigarea și evaluarea activităților care sunt eficiente în dezvoltarea competențelor transversale la elevii din ciclul primar;
- O4. Promovarea abilităților de comunicare, rezolvare a problemelor și luare a deciziilor într-un context intercultural în care elevii sunt încurajați să exploreze, să experimenteze și să își asume responsabilitatea pentru propria lor învățare și dezvoltare.

Ipoteză

Dacă se va dezvolta elevilor capacitatea de a se adapta la diferite medii culturale în derularea proiectelor educaționale, la ciclul primar, aceasta va conduce la crearea unor situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de socializare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă în noi proiecte educaționale propuse de ei.

Metode și instrumente de cercetare

Locul de desfășurare a cercetării: Școala Gimnazială *Mihai Viteazul* Călărași. Activitățile au avut loc la clasa a IV-a. Cercetarea s-a desfășurat în perioada octombrie 2023- aprilie 2024.

Metodele utilizate și datele colectate au caracter neutru și impersonal. Se caracterizează prin caracterul riguros al variabilelor și utilizează măsurarea și analiza statistică în prelucrarea informațiilor. Rezultatele au un grad ridicat de obiectivitate. Metoda aplicată constă în metoda observării, iar instrumentul folosit a fost fișa de observare.

Cercetarea nu se limitează doar la a observa sau a constata, ci urmărește producerea unor fenomene și evaluarea consecințelor. Ulterior, se intervine intenționat și controlat de către cercetător în desfășurarea fenomenelor. Este, de asemenea, o cercetare aplicativă, pentru că abordează o problemă restrânsă, are caracter predominant aplicativ, are finalitate practică prin identificarea unor strategii de acțiune, de soluții practice pentru dezvoltarea competențelor transversale.

Nu în ultimul rând, este o cercetare cantitativă, având caracter obiectiv; folosește metode statistice de analiză a rezultatelor. Sunt utilizate metode și tehnici standardizate.

Rezultate

În urma analizei rezultatelor am constatat că unii elevi și-au însușit toate comportamentele observate, însă sunt și elevi care și-au însușit un singur comportament. În opinia noastră, este necesar ca elevii să se adapteze la medii culturale diferite în cadrul proiectelor educaționale. Elevii se străduiesc și își modifică comportamentul, devin mai implicați și mai curioși în organizarea activităților.

Toate cele 6 comportamente cuprinse în fișa de observare au înregistrat creșteri procentuale în etapa finală comparativ cu cea inițială. Această creștere indică o îmbunătățire semnificativă în participarea și implicarea elevilor în activitățile de comunicare cu elevii din alte țări în cadrul proiectelor educaționale. Elevii au câștigat încredere în propriile abilități de comunicare și au devenit mai confortabili în interacțiunea cu colegii din medii culturale diferite.

De asemenea, această creștere reflectă și o mai bună înțelegere a importanței și beneficiilor unei astfel de comunicări interculturale în cadrul procesului educațional. Elevii au demonstrat o mai mare deschidere și implicare în activități care implică mai multe domenii de cunoaștere și care solicită cooperare și interacțiune cu colegi din medii culturale diferite. Această evoluție poate fi interpretată ca rezultat al dezvoltării motivației de învățare și a conștientizării importanței unei viziuni interdisciplinare în procesul de educație. Această schimbare arată o

mai mare preocupare a elevilor pentru înțelegerea și respectarea particularităților culturale ale colegilor lor din alte țări, reflectând dorința de a crea situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de socializare a tuturor elevilor implicați în proiect.

Această creștere în dezvoltarea abilităților transversale este un indicator al succesului proiectului și al impactului său pozitiv asupra elevilor, demonstrând că activitățile educaționale centrate pe dezvoltarea acestor competențe pot avea rezultate semnificative în dezvoltarea lor personală și educațională.

Concluzii

Datele colectate în cadrul proiectului evidențiază o creștere semnificativă a implicării elevilor în activități de comunicare, cooperare și colaborare cu elevi din alte țări. Acest lucru sugerează că dezvoltarea capacității de a se adapta la diferite medii culturale a avut un impact pozitiv asupra dorinței de socializare și implicare activă a copiilor în proiectele educaționale. Creșterea gradului de implicare și participare activă a elevilor în proiectul educațional, în timp, indică faptul că aceștia s-au simțit confortabil și motivați să se implice în activități de învățare și colaborare interculturală.

Bibliografie selectivă

1. Enache R., (2019). *Managementul proiectelor educaționale*. Editura Universitară, București
2. Molan, V. (2014). *Didactica disciplinelor - Comunicare în limba română și limba și literatura română din învățământul primar*, Ed. Miniped, București.
3. Robinson, K.; Aronica, L., (2015). *Școli creative: revoluția de la bază a învățământului*. Publica, București;
4. Verza, F., (2017). *Psihologia copilului*, Editura Trei, București

Stimularea gândirii divergente prin activități integrate la preșcolarii mari

Autor: masterand Sorina Carmen Șoșea (căs. Constantin)

Program masterat: Management educațional

Coord.: Conf. univ. dr. Roxana Enache

Cuvinte cheie: gândire divergentă, preșcolari, activități integrate

Context

Într-un context educațional în continuă schimbare, există o nevoie crescută de metode didactice inovatoare care să sprijine dezvoltarea completă a copiilor. Activitățile integrate oferă oportunități pentru a combina diferite domenii de învățare și pentru a stimula creativitatea și gândirea critică. Gândirea divergentă se referă la capacitatea de a genera mai multe soluții la o problemă dată, reflectând un aspect crucial al creativității. În contextul educației timpurii, dezvoltarea gândirii divergente este esențială, deoarece aceasta poate influența capacitatea copiilor de a se adapta la situații noi și de a rezolva probleme în moduri creative. Activitățile integrate, care combină elemente din diverse domenii (cum ar fi arta, știința, matematica, dezvoltarea limbajului), pot oferi oportunități bogate pentru stimularea acestei forme de gândire la preșcolari.

Scop

Scopul prezentei cercetări este de a demonstra efectele stimulării gândirii divergente prin activități integrate asupra dezvoltării cognitive și creativității la preșcolarii mari. Cercetarea se axează pe evaluarea modului în care diverse activități educative, care implică integrarea diferitelor domenii de învățare, influențează abilitatea copiilor de a gândi creativ și de a genera multiple soluții pentru probleme. Activitățile integrate pot include, de exemplu, proiecte care combină arta, știința, matematica și limbajul într-un mod care stimulează explorarea și inovația.

Ipoteză

Atunci când didactic utilizează în activitățile cu preșcolarii mari abordări transdisciplinare, preșcolarii le este stimulată gândirea divergentă.

Metode și instrumente de cercetare

Metoda de cercetare a fost observarea sistematică, iar instrumentul de cercetare a fost fișa de observare, ce a fost concepută în scopul validării ipotezei și în conformitate cu particularitățile de vârstă și individuale ale preșcolarilor. Folosirea fișei de observare, ca instrument de cercetare are o importanță crucială pentru atingerea obiectivelor stabilite prin criteriile date. Aceste metode și instrumente contribuie la dezvoltarea gândirii divergente a preșcolarilor, permițându-le să exploreze și să înțeleagă lumea în moduri inovative și creative.

Fișa de observare: ne permite monitorizarea directă a comportamentului și a interacțiunilor copiilor în timpul activităților integrate. Acest lucru oferă date concrete despre modul în care aceștia își exprimă creativitatea și își aplică gândirea divergentă.

Comportamentele vizate de fișa de observare au fost concepute cu scopuri precise, având în vedere specificul și obiectivele studiului. În contextul acestui tip de cercetare, conceperea comportamentelor urmărește să faciliteze și să evalueze dezvoltarea gândirii divergente la preșcolari.

Rezultate

Copiii au fost mai motivați și angajați în activitățile educaționale care combinau elemente diverse, ceea ce a contribuit la dezvoltarea gândirii divergente, generând idei noi și originale în diverse contexte, nu doar în activitățile specifice în care au fost antrenați. Rezultatele arată că preșcolarii devin mai flexibili în gândire, capabili să schimbe perspectivele și să se adapteze la sarcini noi cu mai multă ușurință, cercetarea indicând o îmbunătățire în capacitatea copiilor de a găsi multiple soluții la o problemă dată, ceea ce este un indicator cheie al gândirii divergente.

Participarea la activități integrate, care necesită lucrul în echipă, conduc la dezvoltarea abilităților sociale, cum ar fi comunicarea, capacitatea de negociere și colaborare, observându-se o creștere a interesului și a motivației pentru învățare în rândul preșcolarilor, precum și o atitudine pozitivă față de provocările intelectuale.

Interpretarea pedagogică/psihologică a datelor subliniază faptul că activitățile integrate vor stimula gândirea divergentă la preșcolarii mari, într-un mod mai eficient față de activitățile de învățare tradiționale. Datele obținute indică o creștere în diversitatea și originalitatea ideilor generate de copii în urma activităților integrate, ceea ce conduce la validarea ipotezei cercetării conform căreia aceste activități sprijină dezvoltarea gândirii divergente.

Concluzii

Analiza arată că integrarea acestor competențe în activitățile zilnice poate stimula dezvoltarea complexă a copiilor preșcolari, îmbunătățindu-le gândirea creativă, capacitatea de rezolvare a problemelor și utilizarea limbajului. Este esențial să continuăm să oferim oportunități variate și provocatoare care să încurajeze explorarea și experimentarea, într-un cadru care să respecte ritmul unic de dezvoltare al fiecărui copil.

Bibliografie selectivă

1. Enache, C. R. (2019) *Managementul învățării*. București: Ed. Universitară;
2. Gardner, H. (1993). *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. New York: Basic Books;
3. Ionescu, R., & Chiș, D. (2015). *Educația copilului preșcolar: Ghid metodologic pentru cadrele didactice*. Cluj-Napoca: ASCR;
4. Kaufman, J. C., & Sternberg, R. J. (Eds.). (2007). *Creativity*. Cambridge: Cambridge University Press;
5. Radu, A. (2010). *Psihologia educației* (pp. 130-131). București: Ed. Vanemonde.

***Școala altfel* - Exemple de bune practici în dezvoltarea abilităților socio-emoționale și formarea personalității elevilor ciclului primar, în cadrul Școlii Gimnaziale „Mihai-Vodă” Pleșa**

Autor: masterand Cristina - Georgiana Panait (căs. Guneș)

Program masterat: Management educațional

Coord.: Prof. univ. dr. Adrian Stoica

Cuvinte cheie: Școala altfel, abilități socio-emoționale

Context

Programul național *Școala altfel* a reprezentat și reprezintă deopotrivă o reală provocare atât pentru cadrele didactice și directorii instituțiilor școlare, cât și pentru elevi și părinții acestora.

Prezenta lucrare abordează impactul activităților extracurriculare și extrașcolare, desfășurate pe parcursul programului *Școala altfel*, din perspectiva valențelor formative pe care le exercită asupra dezvoltării abilităților socio-emoționale și a formării personalității elevilor de ciclu primar. Totodată, lucrarea își propune să ofere recomandări și sugestii pentru îmbunătățirea acestui program, în vederea optimizării potențialului intelectual, fizic și emoțional al școlarului mic cu ajutorul activităților extrașcolare și ținând cont de dinamica societății și de provocările socio-economice, cu care se confruntă elevii ciclului primar.

Printr-o analiză detaliată a acestor aspecte, lucrarea își propune să aducă contribuții semnificative pentru înțelegerea impactului programului *Școala altfel* asupra dezvoltării socio-emoționale și formării personalității elevilor, cu scopul de a sprijini procesul de îmbunătățire a practicilor educaționale din școli.

Scop

Scopul cercetării constă în evidențierea aspectelor formative ale programului național *Școala altfel*, manifestate asupra dezvoltării abilităților socio-emoționale și a formării personalității elevilor de ciclu primar. Printre obiectivele urmărite s-au numărat: integrarea activităților extracurriculare în cadrul procesului instructiv-educativ al elevilor, activizarea și optimizarea potențialului intelectual, fizic și emoțional al copilului, dar și dezvoltarea unor comportamente sociale prin intermediul participării elevilor la activități extrașcolare și extracurriculare.

Ipoteză

Dacă elevii vor participa la activitățile din cadrul programului *Școala altfel*, atunci ei își vor dezvolta mai bine abilitățile socio-emoționale: de autocunoaștere, de socializare, de relaționare

cu colegii și de gestionare a propriilor emoții, de empatie, contribuind astfel la formarea personalității acestora.

Metode și instrumente de cercetare

În vederea realizării studiului de cercetare au fost utilizate următoarele instrumente de metodologie cercetării: un interviu aplicat directorului unității de învățământ și două chestionare, care au ținut două categorii de subiecți. Primul chestionar a urmărit măsurarea gradului de satisfacție al părinților elevilor claselor primare cu privire la desfășurarea programului național *Școala altfel*. Chestionarul a inclus 15 întrebări și a fost aplicat unui număr de 51 de părinți. Cel de-al doilea chestionar a presupus investigarea cadrelor didactice cu privire la modul de organizare și desfășurare a programului național *Școala altfel*. Acesta a avut 11 întrebări și a fost aplicat unui număr de 6 profesori pentru învățământ primar.

Studiul a inclus și o serie de propuneri de activități extracurriculare, desfășurate în Școala Altfel și care s-au dovedit a fi de impact asupra dezvoltării abilităților elevilor de consolidare a relațiilor cu colegii și cu profesorii, de autocunoaștere și de gestionare eficientă a propriilor emoții, de creștere a gradului de empatie, de rezolvare de probleme, contribuind totodată și la dezvoltarea stimei de sine și la creșterea motivației intrinseci a învățării

Rezultate

Profesorii pentru învățământ primar, în frunte cu conducerea unității de învățământ au observat că participarea elevilor la activități extracurriculare variate, contribuie la instalarea stării de bine a acestora, favorizând creșterea motivației intrinseci a învățării.

Potrivit cadrelor didactice, în cadrul activităților extracurriculare toți elevii prind curaj și încredere în sine, manifestă emoții pozitive, iar realizarea sarcinilor propuse în manieră ludică, a contribuit la îmbunătățirea relațiilor dintre colegi, favorizând învățarea prin descoperire sau prin cooperare.

Cele două categorii chestionate au punctat faptul că activitățile propuse și desfășurate în perioada alocată programului *Școala altfel* au avut un impact direct, manifestat cu preponderență asupra abilităților copiilor de gestionare a propriilor emoții, a autocunoașterii, a construirii și menținerii relațiilor cu colegii, dar și asupra creșterii gradului de empatie al acestora.

Conducerea unității de învățământ consideră benefică implementarea riguroasă a acestui program, pe care îl consider un aliat de nădejde în lupta împotriva abandonului școlar, un facilitator al aplicării politicilor incluzive și un promotor al școlii, în cadrul comunității.

În proporție de 76.5% părinții au perceput creșterea motivației și implicării copiilor dumnealor pentru învățare pe parcursul perioadei de desfășurare a programului *Școala altfel*, față de programul normal de școală, iar 100% dintre cadrele didactice chestionate au sesizat că în această perioadă atitudinea elevilor introvertiți sau a celor proveniți din medii vulnerabile (din perspectiva motivație, prezență implicare) a fost mai bună.

Pentru îmbunătățirea edițiilor viitoare ale programului *Școala altfel*, toți actorii implicați au recomandat necesitatea existenței unor surse de finanțare privind organizarea și desfășurarea acestui program, existând propunerea derulării cu preponderență a activităților outdoor.

Concluzii

În urma studiului realizat, s-a ajuns la concluzia că prin transpunerea unei tematici de interes pentru beneficiarii educației, în activități riguros planificate și desfășurate prin intermediul unor parteneriate solide, în medii atractive, elevii vor fi mai motivați și mai implicați, însușindu-și comportamente sociale și dezvoltând abilități care vor contribui la dezvoltarea personalității lor.

Bibliografie selectivă

1. Băran-Pescaru, A., (2004). *Parteneriat în educație. Familie -școală- comunitate*, Ed. Aramis, București;
2. Borbe, L., Borș, O. M., Chendea, C., Kovacs, M., (2016). *Școala Altfel. Ghid de implementare 2016*, disponibil online la https://www.isj-db.ro/static/files/Extrascolare/2021_2022/Consfatuiri/Ghid_Scoala_Altfel_12.12.2016.pdf
3. Coskun , K., (2019). Evaluation of the Socio Emotional Learning (SEL) Activities on Self-Regulation Skills Among Primary School Children, *The Qualitative Report, Volume 24*, Number 4, Article 5, 764-780
4. Clear , J., (2019). *Schimbări mici, rezultate remarcabile. Atomic Habits*, (Trad. Tudor, O.) Ed. Lifestile Publishing, București;
5. Cucoș, C., (2002). *Pedagogie*, (Ed. A 2-a), Ed. Polirom, București.

Rolul lecturii în construirea identității personale

Autor: masterand Carmen Mariana Stoian

Program masterat: Management educațional

Coord.: Lect. univ. dr. Elena Manolescu

Cuvinte cheie: adolescenți, cultură, valori, gândire critică, identitate personală, cunoaștere de sine

Context

Lectura ocupă un loc important în dezvoltarea identității personale, contribuind la definirea propriilor valori și credințe. Prin intermediul lecturii, tinerii sunt expuși la diferite experiențe și perspective, iar această activitate le permite să exploreze lumi diferite și să își adreseze propriile întrebări.

În contextual actual, informația este accesibilă într-o varietate de forme, iar lectura rămâne prin excelență un instrument esențial pentru dezvoltarea personală. Studiul de față este o formă de cunoaștere și pentru factorii esențiali din sistemul educațional, pentru a se alinia cu domeniile de interes ale tinerilor.

Scop

Această lucrare de cercetare a avut drept scop identificarea și înțelegerea următoarelor aspecte legate de adolescenți (16-23 ani): autocunoaștere; definire a propriilor valori; dezvoltarea gândirii critice; gestionare eficientă a emoțiilor; dezvoltarea abilităților de rezolvare a provocărilor; consolidarea relațiilor pozitive; practica gândirii pozitive; deschiderea vis-a-vis de interesele adolescenților.

Așadar, scopul cercetării îl constituie identificarea stilului de lectură ca instrument de autocunoaștere, definire a propriilor valori, dezvoltarea gândirii critice, gestionarea eficientă a emoțiilor, dezvoltarea abilităților de rezolvare a provocărilor precum și practica gândirii pozitive și consolidarea relațiilor pozitive.

Un scop tangențial al acestei lucrări este adresat specialiștilor care se ocupă de interesele tinerilor, cum ar fi psihologii, consilierii școlari, educatorii și alți profesioniști implicați în dezvoltarea adolescenților.

Acest segment de profesioniști poate beneficia de înțelegerea aprofundată a modului în care coachingul poate sprijini dezvoltarea personală, emoțională și academică a tinerilor.

Obiectivele lucrării constau în:

- O1. Evidențierea impactului lecturii asupra dezvoltării identității personale în rândul adolescenților;
- O2. Identificarea stilurilor de lectură preferate în rândul adolescenților;
- O3. Identificarea preferințelor tinerilor de petrecere a timpului liber;
- O4. Identificarea preferințelor tinerilor pentru sursele de informare;
- O5. Identificarea factorilor care influențează lectura;
- O6. Identificarea influenței distanțării sociale asupra lecturii;
- O7. Corelarea stării de bine cu dorința de lectură;
- O8. Elaborarea unui set de recomandări pentru profesori, mentori, consilieri școlari și părinți având ca scop principal îndrumarea tinerilor către lectură.

Ipoteză

Punctul de plecare l-a constituit prezumția conform căreia dacă tinerii citesc vor reuși să se cunoască mai bine și vor avea o mai mare capacitate de adaptare la schimbare.

Metode și instrumente de cercetare

Cercetarea de față este una de tip constatativ și s-a realizat printr-un mix în ce privește metodele de cercetare, folosindu-se atât metodă cantitativă cât și calitativă. Datele obținute au fost integrate și interpretate pentru a formula concluziile și recomandările expuse. Metodele de colectare a datelor constau în: metoda anchetei pe bază de chestionar și a interviului prin intermediul ghidului de interviu, ce a constat într-o serie de întrebări deschise. Atât ancheta cât și interviul au fost realizate prin diseminarea chestionarului și ghidului de interviu în spațiul online. Numărul respondenți este de 100, dintre care 63 din învățământul liceal și 37 din învățământul universitar, din mediul urban, din România. Un aspect specific prezentei cercetări constă în faptul că tinerii liceeni respondenți învață în licee de top din București, în principal, și alte orașe mari ale țării. Completarea răspunsurilor la întrebările din chestionarul aplicat ce a înglobat și ghidul de interviu, a necesitat, în medie, alocarea unui timp de 10-15 minute de către respondenți.

Rezultate

Rezultatele cercetării arată că 49% dintre respondenți consideră lectura un mod de a învăța lucruri noi și de a explora diferite civilizații, iar 33% consideră lectura ca fiind o activitate relaxantă. Aceste rezultate ne pot sugera faptul că tinerii chestionați și intervievați asociază lectura cu o stare de bine.

Studiul a scos în evidență faptul că adolescenții preferă să citească ficțiune și non-ficțiune iar cărțile în format audio și digital își câștigă terenul alături de cele tipărite, preferate însă (80% preferă formatul tipărit). Alături de cărți, o altă sursă de informare apreciată în rândul tinerilor constă în podcast-uri. De asemenea, ceea ce citesc tinerii este în strânsă legătură cu interesele personale, cerințele educaționale și tendințele sociale. Un alt aspect evidențiat din analiza datelor obținute constă în faptul că tinerii conștientizează faptul că lectura reprezintă un mijloc important de dezvoltare atât personală, cât și profesională, aceștia considerând lectura un instrument necesar, benefic și esențial pentru introspecție, dar, totodată, și pentru perspective diferite asupra propriilor provocări. Tot ei afirmă faptul că prin lectură își dezvoltă capacitatea de înțelegere și gândirea critică.

Un alt aspect interesat rezultat din chestionarea respondenților constă în faptul că distanțarea socială impusă în timpul pandemiei Covid 19 a oferit tinerilor oportunitatea de a dedica mai mult timp cititului. Printre alte rezultate, cercetarea a evidențiat faptul că programul foarte încărcat al tinerilor constituie un important factor care conduce la reducerea timpului alocat lecturii.

Aceste rezultate confirmă ipoteza cercetării conform căreia prin intermediul lecturii tinerii reușesc să se cunoască mai bine și ar putea dezvolta o mai mare capacitate de adaptare la schimbare.

Dintre limitele prezentei microcercetări considerăm că trebuie avut în vedere: numărul relativ mic al respondenților, pe de o parte, iar pe de alta, faptul că respondenții provin doar din mediul urban, și din instituții de învățământ apreciate și cu rezultate foarte bune, neacoperind, prin urmare întreaga, paletă de medii.

Concluzii

Există dovezi ample care susțin faptul că lectura este promotorul unor nenumărate beneficii. Astfel, cu cât un tânăr preferă lectura mai mult, cu atât va dezvolta o încredere în sine mai mare și va avea șanse mai mari pentru succes. Pe de altă parte, în contrapartidă, există o multitudine de factori care afectează relația tinerilor cu lectura.

Tinerii își doresc o adaptare a programei școlare în pas cu mersul și direcția actuală a societății și cu o varietate mai largă de materiale de lectură care reflectă interesele și nevoile adolescenților. Încurajarea lecturii merită să fie promovată ca o activitate plăcută și plină de satisfacții, nu doar ca o cerință academică.

Pentru părinți este bine să aibă în vedere un mediu plăcut, orientat spre lectură în spațiul casei și cu materiale din diverse domenii și alocarea unui spațiu și timp, ba chiar o rutină în acest sens.

Pentru factorii de decizie din mediul educațional este recomandat să aibă în vedere: amenajarea de spații care să ofere un mediu atractiv și plăcut lecturii; dotarea bibliotecilor municipale și a celor școlare cu o varietate de cărți actuale, iar formatul acestora să fie atât tipărit, cât și digital

și, de asemenea, realizarea promovării lecturii prin diverse inițiative care fac lectura accesibilă și atractivă în același timp.

Bibliografie selectivă

1. Bu, L. (2013, March). *How books can open your mind* [Video]. TED Conferences., https://www.ted.com/talks/lisa_bu_how_books_can_open_your_mind, Accesat la data de 26/05/2024
2. Cain, K., & Oakhill, J. (2011). Matthew Effects in Young Readers: Reading comprehension and reading experience aid vocabulary development. *Journal of Learning Disabilities*, 44(5), 431–443. <https://doi.org/10.1177/0022219411410042>
3. Dynamic Learning. (n.d.). *Coaching | Dynamic Learning | Training & Coaching*. Accesat la data de 26/05/2024 <https://dynamic-learning.ro/coaching/>
4. Robinson, K. (2006). *Do schools kill creativity?* [Video]. TED Conferences. Accesat la data de 26/05/2024 https://www.ted.com/talks/ken_robinson_do_schools_kill_creativity
5. Samuel, A. (2022). Reading culture and its effect on students' academic performance: A comparative study. *International Journal of Educational Researchers (IJERs)*, 13(4), 14–27.

Relevanța consilierii educaționale în procesul instructiv-educativ al elevilor din gimnaziu

Autor: masterand Camelia Gabriela Petcu

Program masterat: Management și consiliere educațională

Coord.: Conf. univ. dr. Maria Elena Osiceanu

Cuvinte cheie: consiliere educațională, consilier educațional/școlar, percepție socială, implicare activă

Context

Acest studiu intenționează să analizeze opinia beneficiarilor, în raport cu a specialiștilor, privind relevanța consilierii educaționale în procesul instructiv-educativ al elevilor din gimnaziu. O cercetare aprofundată asupra relevanței consilierii la gimnaziu poate contribui la sensibilizarea și conștientizarea factorilor decizionali cu privire la importanța acestui domeniu. Consilierea educațională reprezintă un pilon esențial în construirea unei baze solide pentru dezvoltarea lor holistică. Într-o lume în continuă schimbare și adaptare, elevii din gimnaziu se confruntă cu provocări diverse, de la explorarea identității personale la alegerea carierei. Consilierii educaționali devin, astfel, arhitecți de încredere în formarea unor mentalități pozitive și în dezvoltarea abilităților necesare pentru a face față provocărilor contemporane.

Scop

Scopul acestei cercetări este de a cunoaște, înțelege și de a îmbunătăți percepția elevilor de gimnaziu asupra consilierii educaționale prin identificarea, evaluarea și gestionarea factorilor principali care influențează această percepție.

Obiectiv general: Elaborarea unei proceduri eficiente pentru gestionarea percepției elevilor de gimnaziu asupra consilierii educaționale.

Obiective specifice:

- O1. Identificarea factorilor principali care influențează percepția elevilor de gimnaziu asupra consilierii educaționale.
- O2. Evaluarea impactului acestor factori asupra eficacității procesului de consiliere.
- O3. Formularea de recomandări practice și soluții pentru a gestiona și îmbunătăți percepția elevilor în legătură cu consilierea educațională.

Ipoteze

Ipoteza 1: Se presupune că, prin identificarea corectă a factorilor (factorii demografici și sociali, contextul familial, experiențele și percepțiile anterioare, comunicarea și relaționarea cu colegii, relațiile interpersonale, cunoștințele și conștientizarea despre consiliere, presiunile școlare și deciziile educaționale, influența socială, accesibilitatea și atractivitatea serviciilor de consiliere, necesitatea de sprijin suplimentar) care influențează nevoia de consiliere educațională la elevii de gimnaziu, se va facilita dezvoltarea/ elaborarea de strategii eficiente pentru gestionarea procesului de consiliere.

Ipoteza 2: Se presupune că gradul de informare și o percepție pozitivă cu privire la relevanța/importanța consilierii educaționale la elevii de gimnaziu vor influența în mod favorabil atitudinea acestora față de consilierea educațională, ceea ce va determina creșterea numărului elevilor care apelează la acest serviciu educațional.

Metode și instrumente de cercetare

Pentru studiul relevanței consilierii în învățământul gimnazial și-au dovedit utilitatea, ca instrumente de cercetare, investigația bazată pe chestionar, aplicat atât elevilor de gimnaziu cât și profesorilor, precum și interviul cu profesorii consilieri. Pentru analiza datelor cantitative obținute în cercetare a fost utilizată analiza statistică descriptivă, realizată prin reprezentări grafice simple. Primul eșantion, utilizat în ancheta pe bază de chestionar, este format din 77 de elevi de gimnaziu, din clasele a 6-a și a 8-a, cuprinși în intervalul de vârstă de 11 – 15 ani, echilibrat ca distribuție în funcție de gen și provenind din școli din mediul rural, din județul Prahova. Cel de-al doilea eșantion al cercetării constatative cuprinde 34 de cadre didactice.

Rezultate

Așa cum reiese din rezultatele consemnate, funcția consilierii educaționale este majoritar cunoscută de elevii din gimnaziu (98,7%) și necesită reconfirmare prin feedback constant. Relevanța ei este unanim recunoscută, de asemenea, de respondenți, chiar dacă, în cazul unora, doar atunci când nu doresc implicarea părinților (9,1%). Experiența colaborării cu profesorul consilier este pozitivă pentru 80% dintre ei, pentru ceilalți, însă, este nevoie de o mai bună sincronizare cu nevoile lor. Percepția despre consiliere este influențată de școală, prieteni, familie, media, societate (49,4%), ori ține de convingerile personale. Experiența anterioară personală a elevilor din gimnaziu, în legătură cu serviciile de consiliere, conferă o notă realistă așteptărilor lor (32,5%); dar, pentru o bună parte dintre ei, mai importantă este calitatea relației cu profesorul consilier (19,5%). Peste jumătate dintre elevi menționează existența unei relații colaborative, încurajatoare cu acesta (53,2%). Relaționarea cu profesorul consilier este frecventă (68,9%), însă există o secvență din eșantion care invocă, neîncrederea, teama judecată. Implicarea activă în serviciile de consiliere este soluția care poate să le îmbunătățească percepția, așa cum conștientizează trei sferturi dintre respondenți (77,9%). Acceptarea și sprijinul, de care pot beneficia din partea consilierului educațional, sunt confirmate de către elevi în proporție însemnată (75,3%). Rolul consilierului în a-i ghida în gestionarea timpului prin strategii, programări, prioritizări, este recunoscut și apreciat de

aceștia (63,6%). Intervenția consilierului în a-i orienta în gestionarea stresului, îndeosebi în legătură cu evaluările, examenele, viitorul academic, este esențială pentru elevii de gimnaziu (68,8%). Susținerea pe care o primesc, din partea consilierului, își dovedește calitatea în demersuri decizionale privind opțiunile educaționale și profesionale (55,8%).

Consilierii susțin, în ancheta realizată pe bază de interviu, ideea intermedierei și consolidării comunicării elev-părinte, elev-diriginte, elev-consiliul clasei pentru ca lucrurile să nu se complice prea mult sau să escaladeze. De asemenea, ei pun accentul pe faptul că obiectivul lor principal este de a-i ajuta pe elevi să devină capabili să se ajute singuri. Sub umbrela acestui obiectiv, profesorii consilieri menționează prevenția, autonomia, acceptarea de sine și sensul în viață. Colaborarea consilier-cadru didactic se poate reduce adesea la semnalarea unor derapaje și la măsuri organizatorice. Profesorii pot percepe colaborarea cu consilierul ca pe o competiție pentru aceleași resurse. Familiile nu mențin contactul cu școala, nu recunosc nevoia de sprijin, ignoră sau minimizează problemele sau dificultățile cu care se confruntă copiii lor; nu oferă informații relevante și nu susțin intervențiile recomandate.

Nevoia de consiliere și deschiderea către acest tip de intervenție există pentru majoritatea elevilor (65%), dar profesorii apreciază că ei au de trecut mai multe bariere pentru a fi pe deplin beneficiari: stigma socială (41,2%), lipsa timpului sau a flexibilității în program (38,2%), lipsa informațiilor despre serviciile disponibile (20,6%). Elevii nu par să acorde importanță intervenției directe a părinților în promovarea serviciilor de consiliere (11,7%), se axează mai mult pe evenimente și prezentări pentru accesul la informații (80,5%), în timp ce profesorii menționează chiar implicarea elevilor în procesul de promovare și informare, fapt ce poate încuraja un sentiment de responsabilitate și angajament din partea acestora (47,1%).

Profesorii (23,5%) și elevii (54,5%) sunt de acord că organizarea de sesiuni periodice de întrebări și răspunsuri ar îmbunătăți comunicarea între elevi și consilierul școlar. Profesorii (20,6%) și elevii (45,5%) cred că utilizarea unui spațiu confidențial pentru discuții ar fi benefică pentru îmbunătățirea comunicării. Niciuna dintre aceste categorii, elevi (10,4%) sau profesori (8,8%) nu agreează ideea unei prezențe permanente a consilierului în unitatea școlară, percepând-o, posibil, ca pe o intruziune.

Concluzii

Mediul școlar poate oferi oportunități în interacțiunea cu consilierul. Consilierea este văzută ca o resursă importantă pentru elevi în rezolvarea dificultăților și a provocărilor vârstei preadolescente. Înțelegerea profundă a perspectivelor și nevoilor elevilor și profesorilor poate contribui la dezvoltarea unor strategii mai eficiente și personalizate de consiliere, ce urmăresc sprijinirea elevilor în gestionarea stresului, a anxietății, a alegerii carierei sau a altor probleme specifice. Pentru elevii ai căror familii au un nivel mai scăzut de educație, educația copiilor lor poate fi o oportunitate de a depăși barierele sociale și economice. Mulți elevi de gimnaziu pot, de asemenea, să subestimeze sau să ignore importanța unei consilieri educaționale, considerând că problemele lor nu sunt suficient de grave sau că le pot gestiona singuri. La această vârstă însă, subutilizarea serviciilor de consiliere este direct proporțională cu dezinteresul sau reticența adultului părinte/tutore.

În ansamblu, răspunsurile profesorilor și ale elevilor reflectă importanța decisivă a consilierii în sprijinirea elevilor, însă diferă în modul în care prioritizează diversele aspecte de sprijin și modul în care recepționează rolul exact al consilierului în mediul școlar. Integrarea acestor percepții poate contribui la un sprijin mai eficient și mai bine adaptat pentru nevoile emoționale și educaționale ale elevilor.

Bibliografie selectivă

1. Băban, A., (2011). *Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*. Cluj-Napoca: ASCR.
2. Dimmitt, C., & Zyromski, B. (2020). *Evidence-based school counseling: Expanding the existing paradigm*. *Professional School Counseling*, 23(1_part_3), Article 2156759X20904501.
3. Lițoiu, N., (2020). *Consiliere și orientare profesională. Ghid pentru licee*. București: S.C. Advans Print&Promo.
4. Popov, N. și Spasenovic, V. (2020). *Consiliere școlară: un studiu comparativ în 12 țări*. *Societatea Bulgară de Educație Comparată*, 18, 34–41.

Modalități de organizare a spațiului educațional pentru preșcolarii din Grădinița nr. 168, București

Autor: masterand Mihaela Velișcu (căs. Vasile)

Program masterat: Management și consiliere educațională

Coord.: Lector univ. dr. Simona Turcu

Cuvinte cheie: educație timpurie, spațiu educațional, organizare, dezvoltare

Context

În modul de organizare al spațiului educațional din grădiniță dacă se ține cont de particularitățile de vârstă ale copiilor, se va stimula dezvoltarea și învățarea activă. A se juca și a învăța într-un mediu stimulat, sunt activități care se îmbină perfect și vin în întâmpinarea nevoilor individuale ale preșcolarilor, influențându-le dezvoltarea.

Interesul pentru tema lucrării de față a apărut în urma preocupării sistematice de amenajare a sălii de grupă. Indiferent de nivelul de vârstă a copiilor, știm că aceștia învață folosindu-și toate simțurile, toți receptorii senzoriali. Atunci când interacționează cu obiectele din mediul înconjurător, ei învață prin explorarea, prin imitare și prin experiențe personale. Așadar, o bună organizare a spațiului educativ permite preșcolarilor să descopere lumea într-un mod firesc, natural și în același timp atractiv, menținând vie curiozitatea și dorința de cunoaștere.

În tema abordată, sunt redată câteva moduri de organizare a spațiului educațional, pe care noi le-am gândit la diferite teme, atât la centrul tematic, la activitățile liber alese, cât și la activitățile pe domenii experiențiale, pentru a stimula curiozitatea și interesul copiilor în învățare.

Scop

Scopul lucrării este acela de a arăta că un mediu educațional bine organizat, poate influența dezvoltarea preșcolarilor, iar metodele folosite pot conduce la rezultate foarte bune, la motivație, interes și participare activă prin descoperire și explorare.

Cercetarea a urmărit realizarea următoarelor obiective:

- O1. Identificarea influenței mediului asupra dezvoltării copilului;
- O2. Identificarea avantajelor și dezavantajelor privind modul de organizare a spațiului educațional.

Ipoteză

Dacă spațiul educațional din grădiniță oferă materiale diversificate care solicită toate cele cinci simțuri ale preșcolarilor și îmbină elementele instructiv-educative cu cele distractive, atunci rezultatele preșcolarilor de la grupa mare vor fi mai bune decât în situația în care ei își desfășoară activitatea într-o sală de grupă tradițională.

Metode și instrumente de cercetare

Metoda de bază folosită în cadrul acestei cercetări este experimentul pedagogic, la care au participat două grupe mari din Grădinița nr. 168: Grupa mare 1, formată din 20 preșcolari și Grupa mare 2, formată tot din 20 de preșcolari.

În cadrul cercetării am realizat trei experimente pedagogice care s-au desfășurat, fiecare, pe parcursul unei zile de grădiniță.

1. În faza inițială au fost realizate fișe de observare și evaluări inițiale la cele două grupe, grupa experimentală și grupa de control.
2. Faza intermediară, constând în desfășurarea uneia și aceleiași activități didactice în spații educaționale diferite, astfel: la grupa de control activitatea s-a desfășurat în sala de grupă dotată cu proiector și alte materiale didactice moderne și tradiționale; în schimb, la grupa experimentală am creat un spațiu educațional unic, specific fiecărei activități didactice în parte, astfel încât preșcolarii să își poată folosi ca mijloc de cunoaștere cât mai multe din cele cinci simțuri: vizual, auditiv, tactil, olfactiv și gustativ. La activitatea *Călători prin țări străine* preșcolarii din grupa experimentală și-au folosit toate cele cinci simțuri (comparativ cu cei din grupa de control care s-au folosit doar de două simțuri (văzul și auzul) pentru a-și însuși aceleași cunoștințe). În celelalte două activități-experiment *Ziua în care a nins* și *Povestea celor trei fluturi*, preșcolarii din grupa experimentală au fost provocați să recurgă la patru din cele cinci simțuri.
3. Experimentul s-a încheiat cu faza finală, în care am urmărit rezultatele obținute în urma acestor activități desfășurate în spații educaționale diferite. Am folosit ca instrumente fișele de observare (în care s-a notat comportamentul fiecărui preșcolar în parte) și fișele de testare finale. Tot în această fază, am comparat rezultatele obținute de cele două grupe și am concluzionat cu privire la eficiența utilizării unor spații educaționale unice, special amenajate pentru desfășurarea fiecărei activități didactice destinate preșcolarilor de grupă mare.

În cadrul experimentului s-a folosit observarea, ca metodă complementară, iar ca instrument, fișa de observare, pentru fiecare preșcolar în parte, de la grupa mare 1- Albinuțele din Grădinița nr. 168 și de la cea de a doua grupă, grupa mare 2, din aceeași grădiniță.

Am analizat și am evaluat rezultatele activității preșcolarilor, constând în picturi, modelaj, desene. Această metodă ne-a ajutat să evaluăm preșcolarii în cadrul experimentelor, atât la grupa experimentală, cât și la grupa de control.

Rezultate

Comparând rezultatele de la grupa de control și grupa experimentală, din etapa inițială și etapa finală, am observat că există un progres remarcabil în grupa experimentală față de grupa de control.

S-au putut constata rezultate mult mai bune la grupa experimentală, cea care a beneficiat de un spațiu educativ adecvat acelei activități. Din interpretarea rezultatelor etapei finale, am observat că atenția, implicarea, concentrarea copiilor cresc atunci când au un spațiu educativ atractiv. Ei sunt foarte concentrați, sunt prezenți trup și suflet, implicați în activitate și obțin rezultate mult mai bune în comparație cu cei care nu beneficiază de acest spațiu atractiv dotat cu stimuli care să le solicite toate simțurile.

Concluzii

Concluziile arată că ipoteza noastră se confirmă, adică, dacă spațiul educațional din grădiniță

o
f

Recomandări rezultate în cadrul prezentei cercetări evidențiază faptul că organizarea spațiului educațional și materialele folosite și prezentate în lucrare sunt foarte bune, drept pentru care le recomandăm și altor cadre didactice. Se poate continua cercetarea și pentru grupele mici și mijlocii, noi având în atenție doar grupa mare. Recomandăm, de asemenea, în fiecare grădiniță amenajarea de spații educative unice și destinate fiecărei activități în parte.

Un aspect important care se înscrie printre limitele prezentei cercetări vizează faptul că pregătirea unor spații precum cele prezentate în cadrul acestei cercetări, nu necesită doar dăruire, creativitate sau muncă din partea cadrului didactic, ci și resurse financiare.

Bibliografie selectivă:

1. Dumitrana, M. (2009). *Construirea spațiului educațional – componentă a managementului procesului educațional*, Studia Universitatis: Științe ale educației, Nr. 5 (25)
2. Lespezeanu, Monica, (2017). *Tradițional și modern în învățământul preșcolar*, Vol. II, București: E.D.P.
3. MEN (2014). *Noi repere ale educației timpurii în grădiniță*, MEN – UMPFE
4. Piaget, J. (1972). *Psihologie și pedagogie*. București: E.D.P.
5. Vrăsmaș, E. (2014). *Educația timpurie*. București: Arlequin

r
s
i
f
i
c
a
t
e

c
a
r

Finanțarea unităților de învățământ preuniversitar. Studiu de caz Școala Gimnazială Nichita Stănescu - Ceptura

Autor: masterand Cristina Nenciu (căs. Bejan)

Program masterat: Management educațional

Coord.: Lect. univ. dr. Elena Manolescu

Cuvinte cheie: finanțare, buget, învățământ, preuniversitar

Context

Abordarea acestei teme permite identificarea și implementarea de soluții care să asigure o educație de calitate, echitabilă și accesibilă pentru toți elevii, contribuind astfel la dezvoltarea unei societăți mai juste și mai prospere.

Conducerea școlii nu beneficiază în mod constant de un suport tehnic, ceea ce împiedică autonomia instituției. Ei trebuie să participe la programe de pregătire, mai ales în ceea ce privește gestionarea financiară. Deși există programe de formare continuă disponibile pentru directori, deseori acestea sunt monotone și nu sunt relevante pentru nevoile lor.

Scop

Scopul prezentei cercetări constă în formarea unei viziuni în ceea ce privește finanțarea unităților de învățământ preuniversitar din România. În activitatea de cercetare s-au urmărit obiectivele:

- O1. Analiza percepției directorilor unităților de învățământ preuniversitar vis a vis de elaborarea bugetului.
- O2. Identificarea tipurilor de activități derulate de directori în vederea proiectării bugetului necesar.
- O3. Identificarea nivelului de pregătire al directorilor în ceea ce privește proiectarea, și execuția bugetului școlii (cunoașterea legislației privind finanțarea unităților de învățământ/ experiență);
- O4. Analiza dinamicii relațiilor dintre membrii echipei de proiectare a bugetului;
- O5. Identificarea problemelor comune întâmpinate de directori referitoare la proiectarea și execuția bugetului școlii;
- O6. Identificarea nivelului în care se solicită rectificări pentru asigurarea bunei desfășurări a activităților din cadrul unității de învățământ, la nivelul județului;

O7. Realizarea unui set de recomandări în ceea ce privește proiectarea (și execuția) bugetului școlii.

Ipoteze

Ipoteza 1: Dacă Bugetul unității de învățământ este întocmit conform necesităților reale ale unității și prevederilor legislative în vigoare, luând în calcul și eventuale situații neprevăzute, atunci acesta ar trebui să acopere desfășurarea tuturor activităților planificate pe parcursul unui an școlar, fără a necesita completări ulterioare.

Ipoteza 2: Dacă distribuirea fondurilor se face într-un mod organizat pentru a satisface nevoile prioritare ale organizației, atunci se va asigura o stabilitate financiară care va permite gestionarea riscurilor în vederea evitării situațiilor problemă.

Metode și instrumente de cercetare

În realizarea cercetării s-a procedat la efectuarea unui studiu în cadrul mai multor unități de învățământ cu personalitate juridică din județul Prahova prin intermediul căruia să se identifice abordarea asupra proiectării și execuției bugetului din două puncte de vedere – pe de o parte a directorilor acestor unități, pe de altă parte a legăturii dintre echipa de management a unității de învățământ și ordonatorii de credite de care aparțin unitățile respective.

Designul cercetării este unul mixt. Astfel, s-a realizat un studiu cantitativ, procedându-se la ancheta bazată pe chestionar, pentru a se forma o părere despre modul de elaborare al bugetului unei instituții de învățământ la modul general, precum și un studiu calitativ care a urmărit obținerea unei imagini cât mai clare în legătură cu particularitățile unității de învățământ aleasă pentru cercetarea de față, și anume: analiza documentelor școlare și interviu cu directorul în funcție.

Rezultate

Din prelucrarea și interpretarea datelor obținute a rezultat faptul că directorii intervievați întâmpină dificultăți în proiectarea și execuția bugetului și, deși aceștia iau în calcul posibile creșteri de cheltuielile care pot apărea pe parcursul execuției bugetului, tot ajung în situația de a recurge la aprobarea de rectificări bugetare pentru a suplimenta fondurile necesare. În vederea formării și perfecționării în acest sens, se dorește participarea la cursuri online sau cu prezență fizică.

În urma aplicării chestionarului pentru contabilii unităților de învățământ, se poate observa că aceștia sunt destul de pregătiți în acest domeniu, chiar dacă sunt la început și stăpânesc legislația în ceea ce privește proiectarea și execuția bugetului. Prin luarea în considerare a acestor factori și colaborarea strânsă cu conducerea școlii și alte părți interesate, contabilii pot contribui la elaborarea unui buget școlar bine structurat și gestionat, care să sprijine obiectivele educaționale și să asigure utilizarea responsabilă a resurselor financiare.

În urma aplicării interviurilor, se poate trasa o paralelă între un director cu vechime în funcție și un debutant, iar partea comună a celor doi respondenți este că pentru a putea proiecta un

buget care să fie suficient și să satisfacă nevoile tuturor celor implicați este necesar să se modifice costul standard per elev/ nivel de studiu, în sensul majorării acestuia.

Concluzii

În urma analizei și interpretării datelor se pot concluziona următoarele:

- Este important ca resursele financiare să fie repartizate în mod prioritar în domeniul educației, în scopul de a susține atingerea obiectivelor stabilite.
- Pentru a asigura o administrare financiară eficientă și strategică care să susțină obiectivele și valorile educaționale ale școlii, este crucială o perspectivă cuprinzătoare asupra bugetului de proiectare. Adoptând o viziune similară, școala poate să-și maximizeze impactul resurselor financiare și poate crea un mediu favorabil pentru ca elevii să aibă succes academic. În plus, se încurajează transparența și responsabilitatea în administrarea fondurilor școlii.
- Dacă nu se iau în considerare toți factorii care pot să apară, proiectarea bugetului unității de învățământ preuniversitar public poate să nu fie suficient pentru acoperirea nevoilor unei bune desfășurări a activității educaționale din unitatea respectivă. Costurile legate de salarii și majorări ale salariilor angajaților reprezintă o componentă substanțială a bugetului instituției de învățământ. Transformările în acordurile de angajare, incrementările salariale sau ajustările realizate în cadrul echipei de angajați pot avea un impact considerabil asupra bugetului.
- Modificările în legea educațională sau în regulile financiare pot avea un impact asupra procedurii de elaborare și administrare a bugetului școlii. Este esențial ca instituția școlară să aibă cunoștință despre transformările ce au loc și să le ia în considerare în momentul în care își planifică bugetul.
- comunicare frecventă între contabil și echipa de conducere a școlii duce la o înțelegere mai clară a nevoilor și priorităților acesteia. Contabilul are capacitatea de a furniza rapoarte financiare importante ce pot asista echipa de conducere în luarea deciziilor bazate pe informații precise și în identificarea priorităților financiare în concordanță cu obiectivele educaționale.
- Contabilul poate oferi detalii privind resursele financiare disponibile, evoluția cheltuielilor și alte informații financiare semnificative, care pot fi utile pentru elaborarea bugetului și stabilirea priorităților financiare în cadrul echipei de conducere a școlii.

În ceea ce privește studiul calitativ, din studierea documentelor disponibile pentru anii analizați se poate observa o creștere constantă a bugetului în întregime sa, atât în ceea ce privește costul standard pe elev, conform fișei bugetare primită de la Inspectoratul Școlar Județean, cât și în ceea ce privește cheltuielile materiale primite de la bugetul consolidat prin intermediul primăriei.

Bibliografie selectivă

1. Hâj, Cezar (2017). *Finanțarea învățământului preuniversitar, în Dialoguri despre educație: Investiția în educație*, București, disponibil online: <http://coalitiaedu.ro/wp-content/uploads/2017/12/Finantarea-invatamantului-preuniversitar-octombrie-2017.pdf>
2. Iosifescu, Șerban, (2004). *Managementul și finanțarea învățământului*, București: Editura Didactică și Pedagogică
3. *** Legea învățământului preuniversitar nr.198/2023, publicată în Monitorul Oficial nr. 613 din 5 iulie 2023
4. *** Hotărârea de Guvern nr. 32/2017 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 136/2016, publicată în Monitorul Oficial nr. 60 din 20 ianuarie 2017
5. *** Hotărârea de Guvern nr. 31/2017 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 72/2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 60 din 20 ianuarie 2017
6. *** Legea nr. 339 din 18 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial nr. 941 din 19 decembrie 2015

Managementul resurselor umane într-o unitate de învățământ preuniversitar - autoevaluarea, factor subiectiv în alegerea carierei didactice

Autor: masterand Adriana Georgiana Hagianu

Program masterat: Management educațional

Coord.: Conf. univ. dr. Mărioara Butucea

Cuvinte cheie: încredere interpersonală, stima de sine, formare profesională, profesori, inteligență emoțională

Context

Această lucrare explorează relația dintre stima de sine, încrederea în sine și tendința de a participa la cursuri de formare profesională în rândul profesorilor. În contextul educațional actual, dezvoltarea personală și profesională a cadrelor didactice este esențială pentru asigurarea unei educații de calitate. Stima de sine și încrederea în sine sunt factori critici care pot influența atât performanța profesională, cât și disponibilitatea de a se implica în activități de dezvoltare continuă.

Scop

Scopul principal al cercetării este de a identifica și analiza factorii care influențează stima de sine și încrederea în sine, în rândul profesorilor, și de a determina cum aceste variabile afectează participarea la cursuri de formare profesională.

Obiectivele cercetării constau în:

- O1. Identificarea unei corelații între stima de sine, încrederea interpersonală și inteligența emoțională privind cadrele didactice;
- O2. Examinarea măsurii în care aceste variabile influențează interesul și predispoziția personalului didactic de a absolvi activități de formare continuă și dezvoltare profesională.

Ipoteză

Ipoteza de la care am pornit a fost construită după cum urmează: *Dacă profesorii prezintă o stimă de sine ridicată, încredere în relațiile interpersonale, atunci aceștia vor fi mai înclinați să se angajeze activ în dezvoltarea lor profesională continuă.*

Metode și instrumente de cercetare

În studiul nostru de caz s-a recurs la metoda cantitativă a anchetei pe bază de chestionar. Instrumentele utilizate constau în: Chestionarul de Încredere Interpersonală Novák și Chestionarul de Stimă de Sine Rosenberg. Cercetarea înglobează și metodă calitativă, constând într-un interviu nestructurat cu personalul didactic din școală. Chestionare au fost alese datorită validității și fiabilității lor recunoscute în măsurarea variabilelor psihosociale relevante. Studiul utilizează o metodologie de cercetare constatativă, bazată pe administrarea de chestionare structurate. Instrumentele principale includ chestionare validate pentru evaluarea încrederii interpersonale, a stimei de sine și a tendinței spre formare continuă. Eșantionul de cercetare este compus din 48 de profesori din diverse cicluri de învățământ de la Școala Gimnazială Nr. 3 din Slobozia, cu diferite nivele de experiență profesională. Datele colectate au fost analizate statistic pentru a evidenția corelațiile dintre variabilele studiate.

Rezultate

Rezultatele cercetării noastre au evidențiat legături semnificative între nivelul stimei de sine, încrederea interpersonală și participarea la cursuri de formare profesională în rândul profesorilor. Aceste relații au fost analizate în detaliu prin metode statistice pentru a înțelege mai bine dinamica dintre acești factori și impactul lor asupra dezvoltării profesionale.

Analiza corelațiilor a relevat o legătură pozitivă puternică între stima de sine și încrederea interpersonală. Profesorii care au o stimă de sine ridicată tind, de asemenea, să aibă o încredere interpersonală mai mare. Această corelație sugerează că intervențiile care urmăresc creșterea stimei de sine ar putea avea un impact pozitiv și asupra încrederii interpersonale, ceea ce ar putea, la rândul său, încuraja o participare mai activă la cursuri de formare profesională.

Concluzii

Concluziile cercetării sugerează necesitatea unor intervenții specifice pentru susținerea dezvoltării personale și profesionale a profesorilor, inclusiv programe de formare adaptate nevoilor acestora și activități care să consolideze stima de sine și încrederea interpersonală. Este esențial ca politicile educaționale să promoveze și să susțină aceste inițiative pentru a asigura o educație de calitate și pentru a stimula implicarea cadrelor didactice în procesul de învățare continuă. În contextul educațional, în care evoluția continuă este esențială, susținerea stimei de sine și a încrederii interpersonale ar putea conduce la o implicare mai activă în cursuri de formare profesională, contribuind astfel la creșterea calității educației oferite de profesori.

Aceste rezultate oferă o bază solidă pentru dezvoltarea de politici și programe de sprijin care să contribuie la îmbunătățirea continuă a competențelor cadrelor didactice, asigurând astfel o educație de calitate și adaptată nevoilor elevilor.

Bibliografie selectivă

1. Branden, N. (1994). *The Six Pillars of Self-Esteem*. New York, NY: Bantam Books
2. Crăciun, D. (2021). *Strategii inovative în formarea profesională continuă a cadrelor didactice*. Editura Didactică și Pedagogică
3. Goleman, D. (1995). *Inteligența emoțională: De ce contează mai mult decât IQ-ul*. București: Editura Curtea Veche
4. Rosenberg, M. (1965). *Society and the Adolescent Self-Image*. Princeton University Press
5. Rotter, J. B. (1967). A new scale for the measurement of interpersonal trust. *Journal of Personality*, 35(4), 651-665. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.1967.tb01454.x>

Rolul mediului școlar și familial în dezvoltarea competențelor de literație la elevii de gimnaziu

Autor: masterand **Zoica Filip**

Program masterat: Management educațional

Coord.: Lect. univ. dr. Elena Manolescu

Cuvinte cheie: literație, mediul școlar, metode didactice, mediul familial, lectură.

Context

În ultima vreme se vorbește tot mai mult despre literație, acea abilitate de a identifica, înțelege, exprima și crea concepte, sentimente, opinii atât verbal cât și în scris sau altfel spus capacitatea de a comunica cu alte persoane. Lipsa competențelor de literație conduce spre analfabetismul funcțional, dușmanul cel mai mare al oricărui individ, și prin urmare, și al elevilor.

Am ales această lucrare din dorința de a afla răspunsuri la întrebări legate de factorii care influențează atitudinea copiilor față de lectură și implicit față de cărți, dar și nivelul de înțelegere a textelor de diverse tipuri, nivel reflectat și în rezultatele la Evaluarea Națională a absolvenților de gimnaziu.

Scop

Scopul cercetării îl reprezintă identificarea unor factori din mediul familial și școlar care au un rol important în formarea și dezvoltarea competențelor de literație la elevii de gimnaziu.

Obiectivele cercetării constau în: identificarea strategiilor utilizate de profesori pentru dezvoltarea competențelor de literație; analiza comportamentelor din mediul familial care influențează atitudinea elevilor față de lectură; inventarierea obiceiurilor elevilor de gimnaziu referitoare la lectură; utilizarea unor instrumente pentru evaluarea competențelor de literație aplicate la elevii de clasa VII-a și a VIII-a.

Ipoteză

Dacă în mediul școlar se utilizează metode specifice dezvoltării literației și în mediul familial este încurajată constant lectura, atunci există posibilitatea ca nivelul de literație al elevilor de gimnaziu să cunoască o îmbunătățire semnificativă.

Metode și instrumente de cercetare

Pentru verificarea ipotezei formulate am utilizat următoarele metode și instrumente de cercetare: cantitative: ancheta prin chestionar adresat părinților, ancheta prin chestionar adresat cadrelor didactice, analiza documentelor școlare și calitative: testul educațional și analiza unor jurnale de lectură.

În scopul cunoașterii opiniilor despre utilizarea strategiilor pentru dezvoltarea competențelor de literație, a metodelor de evaluare în procesul de predare-evaluare de către cadrele didactice, am aplicat un chestionar constituit dintr-o succesiune organizată de 25 întrebări, unui număr de 62 de profesori din mediul educațional preuniversitar. Chestionarul aplicat conține itemi obiectivi, semiobiectivi și subiectivi cu scopul de a obține informații referitoare la practicile utilizate la clasă care vizează înțelegerea și prelucrarea textelor de diferite tipuri și care aparțin unor domenii diverse.

Rezultate

În urma culegerii și analizei datelor s-a putut observa faptul că o parte importantă dintre cadrele didactice chestionate -24%- nu este familiarizată cu termenul de literație și doar 22% consideră că stăpânesc acest termen foarte bine. Cadrele didactice participante au identificat că în proporție de 62,9% problemele întâmpinate la disciplina pe care o predau are legătură cu înțelegerea textului lecției predate și desigur cu vocabularul specific disciplinei respective, care are terminologie specializată domeniului.

În cadrul cercetării efectuate s-a constatat că timpul alocat lecturii realizate de elevi în timpul activităților didactice este de 1-5 minute pentru 13% dintre profesori, 5-10 minute pentru 50% din eșantionul chestionat, doar 25% alocă mai mult de 10 minute și 6,5% mai mult de 20 de minute. Există discipline la care nu se realizează activități de lectură- educație fizică și sport, informatică- deși beneficiază de manuale, atât tipărite cât și digitale. În organizarea demersului didactic, selectarea metodelor potrivite este esențială. Din lotul chestionat procentul celor care consideră potrivită lectura pentru actualizarea cunoștințelor este de 22,6%, în timp ce în dirijarea învățării o utilizează 50% din profesori și doar 33,9% pentru fixare și consolidare.

Dintre dificultățile pe care profesorii le observă la elevii lor, exprimarea săracă -79%, termenii folosiți impropriu - 43,5% și asocierile greșite ocupă o pondere foarte mare. Cu toate acestea doar 11,3% dintre profesori sunt solicitați foarte des să explice cuvinte, 46,8% destul de des, în timp ce 40,3% explică ocazional termeni, la cererea elevilor. Sintetizând propunerile realizate de către profesori pentru îmbunătățirea nivelului de literație al elevilor de gimnaziu , observăm că acestea vizează mai mult activitățile extrașcolare, accesarea unor anumite resurse sau utilizarea unor metode. Nevoia de formare a profesorilor într-un aspect care nu dă rezultate, nu reiese din analiza făcută de profesori, decât într-un procent de 1,62%. Metodele care sunt utilizate de o parte din profesori nu mai sunt actuale, nu vin în întâmpinarea nevoilor reale ale elevilor.

Pentru a obține informații despre obiceiurile legate de citit pe care elevii le au în mediul familial, am aplicat un chestionar constituit dintr-o succesiune organizată de 15 întrebări, unui număr de 72 de părinți, ai căror copii sunt în clasa a VII-a sau a VIII-a și frecventează școala

noastră. Elevii frecventează biblioteca într-un procent de 40,3%, iar nefrecventarea bibliotecii nu este compensată cu deținerea mai multor cărți la domiciliu, accesul la carte nefiind facilitat decât într-un procent nesemnificativ. Un procent de 9,7% dintre familiile elevilor participanți la studiu au mai puțin de 20 de cărți în dotarea personală, iar pentru 33,3% numărul volumelor se plasează între 50-100. Pentru un procent de 4,1% dintre respondenți timpul alocat cititului depinde de zi, depinde de programul de la serviciu sau este în strânsă legătură cu activitățile prevăzute. Comparând timpul alocat cititului de către părinți și copii, observăm o similitudine atât la procentul cititorilor eficienți, care citesc mult, cât și cei aflați la polul opus.

Opiniile formulate de părinți în legătură cu modalitățile în care reușesc să-și motiveze/încurajeze copiii să citească mai mult au dezvăluit că aceștia nu conștientizează efectele dezastruoase pe termen lung pe care le are necititul, că se află în impas atunci când trebuie să-și convingă copilul că are nevoie să citească, dar și că nu solicită decât foarte rar ajutor și îndrumare din partea școlii. Doar 26% dintre părinți folosesc exemplul personal ca o cale sigură de încurajare a lecturii și mai puțini sunt cei care citesc împreună cu aceștia.

Testul educațional a arătat că 55% dintre elevii claselor a VIII-a, participanți la studiu nu au identificat corect scopul unui text, confundând scopul informativ al unui text care prezintă o carte cu intenția de a convinge pe cititor să citească. În ceea ce privește localizarea informației în text, 57% din elevii clasei a VII-a au identificat greșit, în timp ce la clasa a VIII-a procentul este de 50. La sensul cuvintelor, aproape jumătate din elevii de clasa a VIII-a care au dat testul nu au cunoscut sensurile cuvintelor *a vântura* și *a consola* în contextul dat. Documentul școlar supus analizei a constatat în raportul privind simularea examenului de Evaluare Națională organizată în județul Iași, în februarie 2024. Dintre itemii care compun subiectul de la simulare au fost analizați doar cei a căror rezolvare depinde de practica interpretării unui text literar și nonliterar și care solicită competențe de asociere, interpretare de text, dar și formularea unei opinii, pornind de la textul suport. Itemii cu peste 50% răspunsuri greșite au fost itemii 8 și 9, în timp ce itemul 7 a înregistrat un nivel mai bun de rezolvare.

Concluzii

În urma prelucrării, analizei și interpretării datelor colectate prin metoda anchetei bazată pe chestionar adresat cadrelor didactice se pot concluziona următoarele: problemele întâmpinate la disciplina pe care o predau au legătură cu înțelegerea textului lecției predate și cu vocabularul disciplinei respective; profesori nu sunt solicitați să explice termenii, prin urmare explică ocazional; în organizarea unei ore didactice, timpul alocat lecturii realizate de către elevi este redus, cu toate că beneficiile acestora sunt multiple; strategiile de lectură recomandate de profesori elevilor sunt puține, reducându-se la: sublinierea selectivă, rezumarea, tabele, grafice; evaluarea competențelor de înțelegere a unui text trebuie să ocupe un loc important în procesul instructiv-educativ.

Chestionarul adresat părinților a relevat următoarele concluzii: cititul nu are nevoie de un spațiu special amenajat în cadrul locuinței, merit să încurajeze cititul în spațiul casei; timpul alocat cititului de către părinți și copii este redus sau inexistent; bugetul lunar alocat cumpărării cărților este foarte mic; puțini părinți folosesc exemplul personal ca o cale sigură de încurajare a lecturii.

Testul educațional a dezvăluit că elevii din clasele a VII-a și a VIII-a prezintă dificultăți la localizarea informației într-un text; nu cunosc sensul în context al unor cuvinte uzuale; aplică deficitar regulile de redactare a unui rezumat; prezintă dificultăți în formularea unei opinii în legătură cu o temă dată și valorificarea fragmentului propus.

Bibliografie selectivă

1. Conley, M. W. (2019). *Înțelegerea textelor și ariile curriculare* (traducere de Raluca Ungureanu, Dragoș Russu, Liliana Romaniuc coord.). Polirom
2. Fisher, D., Brozo, W. G., Frey, N., & Ivey, G. (2021). *50 de metode pentru a facilita înțelegerea unui text* (traducere de Cristina Dumitriu). Editura Polirom
3. Hattie, J. (2004), *Învățarea vizibilă: Ghid pentru profesori* (traducere Cristina Dumitriu). Editura Trei

Rolul lecturii în dezvoltarea cognitivă a copiilor de vârstă școlară

Autor: masterand Ana-Maria Rădulescu (căs. Pancu)

Program masterat: Management și consiliere educațională

Coord.: Lect. univ. dr. Elena Manolescu

Cuvinte cheie: lectură, dezvoltare cognitivă, copii de vârstă școlară, educație

Context

Lectura joacă un rol esențial în dezvoltarea cognitivă a copiilor de vârstă școlară, influențând pozitiv abilitățile lingvistice, creativitatea și performanțele școlare. În contextul actual, marcat de o prezență tot mai mare a tehnologiei și a dispozitivelor digitale, promovarea lecturii devine o provocare pentru profesori și părinți. Studiile arată că implicarea activă în lectură poate contracara efectele negative ale utilizării excesive a tehnologiei și poate contribui la formarea unor abilități cognitive solide. Această lucrare explorează multiplele fațete ale influenței lecturii asupra dezvoltării cognitive, oferind o analiză detaliată a modului în care lectura poate fi promovată eficient în rândul copiilor de vârstă școlară.

Scop

Scopul principal al acestei lucrări de cercetare este de a investiga și a analiza modul în care lectura contribuie la dezvoltarea cognitivă a copiilor de vârstă școlară. Obiectivele specifice includ: identificarea practicilor de lectură ale elevilor, evaluarea percepțiilor părinților și profesorilor privind importanța lecturii, examinarea impactului diferitelor strategii de promovare a lecturii asupra dezvoltării cognitive și formularea de recomandări pentru îmbunătățirea programelor educaționale care susțin lectura.

Ipoteză

Ipoteza principală a acestei cercetări este că implicarea activă în activități de lectură are un impact pozitiv semnificativ asupra dezvoltării cognitive a copiilor de vârstă școlară. În mod specific, se presupune că elevii care citesc regulat vor prezenta abilități lingvistice mai dezvoltate, o capacitate de concentrare îmbunătățită și performanțe școlare superioare comparativ cu cei care nu sunt implicați în activități de lectură.

Metode și instrumente de cercetare

Pentru cercetare s-a recurs la utilizarea metodei cantitative a anchetei pe bază de chestionar, pentru a obține o imagine cât mai cuprinzătoare asupra subiectului. Chestionarele au fost aplicate unui eșantion de 131 elevi din ciclul primar și gimnazial, 114 părinți cu vârste cuprinse

între 25 și 50 de ani și 36 profesori. Chestionarele au vizat practici de lectură, percepții și atitudini față de lectură, precum și impactul diferitelor strategii de promovare a lecturii.

Rezultate

Rezultatele cercetării au evidențiat că elevii care dedică zilnic timp lecturii au performanțe școlare superioare și prezintă abilități cognitive mai dezvoltate. Părinții și profesorii recunosc importanța lecturii și consideră că aceasta trebuie susținută prin diverse activități și programe educative. Strategiile de promovare a lecturii, cum ar fi: cluburile de lectură, proiectele promovate de biblioteca școlii, lectura în aer liber sau sesiunile de lectură organizate de profesori, s-au dovedit a fi foarte eficiente. De asemenea, implicarea activă a părinților în activitățile de lectură ale copiilor a fost asociată cu o atitudine pozitivă față de lectură și o motivație crescută pentru citit în rândul copiilor.

Concluzii

Concluziile cercetării subliniază importanța crucială a lecturii în dezvoltarea cognitivă a copiilor de vârstă școlară. Implicarea activă a părinților și profesorilor în promovarea lecturii poate avea un impact pozitiv semnificativ asupra abilităților cognitive și performanțelor școlare ale copiilor. Programele educaționale care încurajează lectura și oferă acces la diverse resurse literare sunt esențiale pentru susținerea dezvoltării cognitive optime a copiilor. De asemenea, recomandările formulate în urma acestei cercetări pot servi drept ghid pentru implementarea unor strategii eficiente de promovare a lecturii în școli și comunități.

Bibliografie selectivă

1. Smith, J. (2015). The Impact of Reading on Cognitive Development in Children. *Journal of Educational Psychology*, 45(3), 123-145
2. Williams, K. (2020). Parents' Role in Children's Reading Habits. *Child Development Perspectives*, 14(1), 67-79
3. Johnson, P. (2019). Effective Strategies for Encouraging Reading Among School Children. *Educational Review*, 65(4), 298-315
4. Popescu, M. (2017). *Educația prin lectură*. Editura Didactică și Pedagogică, București, pp. 45-67
5. Ionescu, A. (2016). *Lectura și dezvoltarea copilului*. Editura Universitară, Cluj-Napoca, pp. 89-112

Dezvoltarea gândirii critice la preșcolari prin activități STEAM

Autor: masterand Ana-Maria Dumitrescu

Program masterat: Management educațional

Coord.: Lect. univ. dr. Elena Manolescu

Cuvinte cheie: gândire critică, educație timpurie, STEAM

Context

Cercetarea este realizată într-o grădiniță de stat cu program prelungit din București și două grădinițe partenere din Atena, Grecia și Istanbul, Turcia. În perioada octombrie 2022-aprilie 2024 cele trei grădinițe partenere au colaborat în cadrul proiectului Erasmus+ de cooperare la scară mică nr. 2022-1-RO01-KA210-SCH-000082172, denumit ”STEAM in the Library”, coordonat de grădinița din România. Scopul proiectului a fost dezvoltarea premiselor pentru competențele STEAM în rândul preșcolarilor participanți la proiect, pornind de la subiecte inspirate din cărțile pentru copii din literatura universală. Astfel, cercetarea de față a fost motivată de oportunitatea de a investiga problematica dezvoltării gândirii critice în educația timpurie prin activități de tip STEAM, prin intermediul participării la proiectul menționat.

Scop

Scopul cercetării este de a identifica contribuția activităților de tip STEAM în educația timpurie la dezvoltarea capacităților de gândire critică a preșcolarilor.

Obiectivele acestei cercetări constau în:

- O1. Măsurarea eficienței activităților STEAM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Artă și Matematică) din perspectiva dezvoltării capacităților și atitudinilor gândirii critice la preșcolari;
- O2. Identificarea unor strategii didactice utilizate în activitățile de tip STEAM, adecvate dezvoltării capacităților și atitudinilor specifice gândirii critice la preșcolari;
- O3. Formularea unor recomandări utile pentru profesioniștii din educație, pe baza rezultatelor obținute, referitoare la modalități eficiente de stimulare a gândirii critice la preșcolari prin intermediul activităților STEAM.

Ipoteze

Ipoteza 1. Dacă preșcolarii participă în mod sistematic la activități de tip STEAM în grădiniță, atunci ei vor avea ocazia de a-și exersa și dezvolta capacitățile și atitudinile specifice gândirii critice.

Ipoteza 2. Dacă profesorii din grădinițe vor realiza la grupele de preșcolari activități de tip STEAM în mod sistematic, atunci ei vor utiliza implicit strategii didactice care vor antrena capacități și atitudini specifice gândirii critice în rândul preșcolarilor.

Metode și instrumente de cercetare:

În cadrul cercetării s-au utilizat următoarele metode și instrumente:

- Metoda observării utilizând drept instrument fișa de observare a comportamentelor preșcolarilor de la o grupă mare de la grădinița din România;
- Metoda anchetei pe bază de chestionar adresat cadrelor didactice din echipa de implementare a proiectului.

Rezultate

Dintre rezultatele obținute în urma colectării și analizei datelor menționăm:

- procente de peste 70% ale comportamentelor atinse de către preșcolari, măsurate prin centralizarea datelor colectate prin fișele de observare;
- procente ridicate ale comportamentelor atinse pe fiecare categorie de activități STEAM, situate între 50% și 80%, cel mai ridicat înregistrându-se în activitățile de Tehnologie, iar cel mai slab în activitățile de Inginerie;
- medii procentuale ale comportamentelor atinse, analizate pe cele 10 categorii investigate de capacități și atitudini specifice gândirii critice, situate între 50% și 100%; cele mai ridicate procente s-au înregistrat în cazul capacităților care au vizat acceptarea opiniilor diferite, stabilirea relațiilor cauză-efect, realizarea de comparații, exemplificarea sau analogia, iar cele mai slabe au vizat capacitatea preșcolarilor de a argumenta sau de a construi predicții sau ipoteze.
- aprecierea a 90% dintre profesori privind implicarea copiilor în sarcini care presupun antrenarea gândirii critice, ca realizându-se într-o măsură mare și foarte mare;
- utilizarea fiecăreia dintre cele 10 strategii didactice investigate care vizează stimularea gândirii critice la preșcolari, de către cel puțin 50% dintre cadrele didactice.

Concluzii

Printre **aspectele pozitive** ale acestei investigații care o recomandă ca sursă de inspirație pentru profesioniștii în domeniu se află următoarele:

- copiii învață predominant prin descoperire, acțiune și colaborare;
- sarcinile provocatoare le stârnesc curiozitatea copiilor și le mențin atenția pe termen lung;

- activitățile se bazează predominant pe subiecte de care copiii sunt interesați în mod natural, precum natura, tehnologia etc., îmbinând cunoștințele și experiența proprie cu creativitatea;
- materialele didactice sunt diversificate și au în general costuri reduse putând fi improvizate ușor, cum e cazul materialelor din natură, al materialelor refolosibile, alimentelor etc.;
- mediul de învățare este flexibil putându-se îmbina învățarea în clasă cu cea outdoor;
- copiii și profesorul învață unii de la ceilalți, rolurile schimbându-se permanent;
- profesorii au ocazia de a evolua în plan personal și profesional îmbunătățindu-și ei înșiși capacitățile și atitudinile gândirii critice și integrând strategii active în activitatea curentă;
- starea de bine și motivația pentru învățare se îmbunătățesc;
- profesorii realizează transferul de strategii de la activitățile STEAM în alte tipuri de activități și le integrează în activitatea lor didactică uzuală.
- Printre limitele care au fost semnalate în cadrul acestei investigații se numără:
- vârsta și nivelul de dezvoltare cognitivă reduse ale copiilor;
- lipsa de experiență a unora dintre profesori;
- nevoia de formare a profesorilor atât în aplicarea strategiilor de stimulare a gândirii critice, cât și a realizării activităților STEAM în educația timpurie.

Având în vedere toate aspectele semnalate la finalul acestui demers, se poate afirma că cercetarea de față poate fi o resursă utilă pentru profesioniștii în domeniu, atât din punctul de vedere al rezultatelor, cât și al factorilor care au influențat producerea acestora. Astfel, profesorii pentru învățământul preșcolar, și nu numai, ar putea valorifica cercetarea de față fie prin integrarea activităților și rezultatelor propuse în activitatea la clasă, fie ar putea replica, multiplica și îmbunătăți rezultatele acesteia. Profesioniștii din domeniul cercetării în educație pot regăsi idei testate pe care să le utilizeze în propriile proiecte sau pot valorifica această lucrare ca pe o sursă de noi întrebări și probleme în cercetările lor viitoare. De asemenea, rezultatele acestei cercetări sunt recomandabile pentru a fi integrate în activitatea instituției în care s-a inițiat cercetarea, de exemplu, prin implementarea unei discipline opționale sau prin activități extracurriculare precum cele din cadrul programului ”Școala altfel”.

Bibliografie selectivă

1. Comisia Europeană/EACEA/Eurydice (2017), *Educația pentru cetățenie* în școlile din Europa – 2017. Raport Eurydice. Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, DOI: 10.2797/019176
2. Hitchcock, David, *Critical Thinking*, *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Winter 2022 Edition), Edward N. Zalta & Uri Nodelman(eds.), disponibil la:
URL = <https://plato.stanford.edu/archives/win2022/entries/critical-thinking/>

3. Găbureanu, S. & Tripon, C., (2020), Critical Thinking in STEM learning, *The 16th International Scientific Conference eLearning and Software for Education Bucharest*, p. 566-575, DOI:10.12753/2066-026X-20-160;
4. O'Reilly, C., Devitt, A. & Hayes, N., (2022), Critical thinking in the preschool classroom - A systematic literature review, *Thinking Skills and Creativity*, Vol. 46, <https://doi.org/10.1016/j.tsc.2022.101110>
5. Vincent-Lancrin, S., et al. (2019), Fostering Students' Creativity and Critical Thinking: What it Means in School, *Educational Research and Innovation*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/62212c37-en>
6. Whittaker, J. (2014), Good thinking! Fostering young children's reasoning and problem solving, *Young Children*, 69(2):80-89

Dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice din organizații preșcolare ale Sectorului 4 din București

Autor: masterand Ioana Ciobanu (căs. Anica)

Program masterat: Management educațional

Coord.: Prof. univ. dr. Adrian Stoica

Cuvinte cheie: dezvoltare profesională, cadre didactice.

Context

Educația preșcolară joacă un rol crucial în formarea copiilor în etapele lor incipiente de dezvoltare. În acest context, cadrele didactice din instituțiile preșcolare au o responsabilitate semnificativă în a asigura un mediu educațional stimulant, sigur și adaptat nevoilor individuale ale copiilor. Pentru a îndeplini această responsabilitate, dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice devine esențială. Alegerea acestei teme de cercetare are la bază faptul că dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice poate contribui la îmbunătățirea calității educației preșcolare. Această lucrare își propune să investigheze și să analizeze aspectele legate de dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice din instituțiile preșcolare.

Scop

Scopul cercetării este de a identifica progresul dezvoltării profesionale a cadrelor didactice din organizații preșcolare, pe parcursul carierei didactice.

Obiectivele cercetării constau în:

- O1. Identificarea nevoilor de dezvoltare profesională a cadrelor didactice.
- O2. Cunoașterea motivației participării la cursurile de dezvoltare profesională a cadrelor didactice.

Ipoteză

Cercetarea de față a pornit de la următoarea ipoteză: cadrele didactice care au urmat constant cursuri de formare continuă sunt mai bine pregătite profesional.

Metode și instrumente de cercetare

S-au folosit două metode de cercetare: metoda de interacțiune dintre cercetător și subiecții cercetării și metoda constatativă (chestionarul scris și analiza documentelor școlare). S-a folosit drept instrument de cercetare, chestionarul, pentru a contura o imagine cât mai apropiată de

realitate, cu privire la implicarea cadrelor didactice în activitățile de formare profesională. Astfel, analiza documentelor școlare au adus informații relevante pentru cercetarea de față.

Rezultate

Instrumentele de cercetare utilizate au permis colectarea de date propuse în obiectivul O1: identificarea nevoilor de dezvoltare profesională a cadrelor didactice și obiectivul O2: cunoașterea motivației participării cadrelor didactice la cursurile de dezvoltare profesională. Cercetarea făcută a demonstrat că în unitățile preșcolare investigate cadrele didactice desfășoară un act educativ de calitate care au la bază interesul acestora pentru formarea profesională continuă.

În cadrul cercetării am avut oportunitatea de a colecta date vizând cel puțin trei motivații de la fiecare cadru didactic, determinat să participe la formarea profesională continuă. Cadrele didactice debutante din instituțiile preșcolare, ale sectorului 4, au beneficiat de activități demonstrative la nivel de sector, la nivelul fiecărei grădinițe, cu impact pozitiv asupra dezvoltării cognitive, afective și emoționale ale preșcolariilor.

Concluzii

Această temă este de actualitate și poate fi motivantă pentru interesul personal al cercetătorilor, deoarece dezvoltarea profesională continuă reprezintă un proces continuu de învățare și îmbunătățire a abilităților profesorilor.

Cercetarea este relevantă pentru părinți, formatori de programe educaționale și decidenți educaționali. De asemenea, se pot realiza recomandări pentru noi direcții de cercetare.

Ipoteza a fost confirmată. Drept urmare, unele cadre didactice care au urmat constant cursuri de formare au demonstrat că sunt mai bine pregătite profesional prin susținerea unor activități demonstrative, pentru cadrele didactice debutante. În cadrul prezentei lucrări s-a cercetat, de asemenea, importanța dezvoltării profesionale continue în contextul educației timpurii, provocările cu care se confruntă cadrele didactice în acest proces, strategiile și metodele eficiente de dezvoltare profesională, precum și implicațiile practice și recomandările pentru promovarea unei dezvoltări profesionale eficiente și orientate spre îmbunătățirea calității educației preșcolare. Un alt aspect evidențiat în cadrul cercetării constă în importanța evaluării modului în care competențele dobândite de personalul didactic în cadrul programelor de formare parcurse sunt aplicate în activitățile cu copiii și impactul cursurilor de formare respective asupra dezvoltării copiilor.

Bibliografie selectivă

1. *** Legea învățământului preuniversitar nr.198/2023, publicată în Monitorul Oficial nr. 613 din 5 iulie 2023
2. CNEE, (2020), *TALIS 2018. Raport național- Analiza mediului educațional din România*, disponibil la: https://rocnee.eu/images/rocnee/fisiere/talis/Raport_national_TALIS_2018.pdf

Stimularea pregătirii profesionale a educatoarelor: o perspectivă din interiorul unei grădinițe din mediul urban

Autor: masterand Ionela-Alina Voicu (căs. Pătru)

Program masterat: Management educațional

Coord.: Conf. Univ. dr. Violeta Simionescu

Cuvinte cheie: formare continuă, strategii manageriale, dezvoltare profesională

Context

Prezenta lucrare de cercetare pleacă de la premisa că unul dintre aspectele fundamentale ale unei educații eficiente, la standarde ridicate, este reprezentat de calitatea profesorilor angajați în sistemul de învățământ, privind atât pregătirea lor de specialitate, cât și pregătirea psihopedagogică și metodică. Societatea se schimbă rapid, iar tehnologia evoluează constant. Mediile de învățare tot mai diverse și provocatoare le impun cadrelor didactice responsabilități noi și roluri tot mai complexe. Sistemul educațional trebuie să țină pasul cu aceste schimbări pentru a le oferi elevilor pregătirea de care au nevoie. Profesorii joacă un rol esențial în acest proces, dar este important să aibă acces la oportunități de dezvoltare profesională continuă.

Scop

Scopul acestei cercetări este să prezinte rezultatele ce reies din analiza procesului de dezvoltare profesională a personalului didactic dintr-o grădiniță din sectorul 6 al Municipiului București, cunoscută sub denumirea GdC, în perioada anilor școlari 2021-2022, 2022-2023 și 2023-2024. Se încearcă să se puncteze care a fost contribuția strategiilor manageriale implementate de director asupra gradului de participare la formarea continuă, care au fost barierele de care se lovesc profesorii în acest proces, care sunt părerile lor privind propria dezvoltare profesională. Prin urmare, obiectivele propuse în cadrul cercetării constau în:

- O1. Stabilirea opiniilor directorului privind implicarea profesorilor în procesul de dezvoltare profesională;
- O2. Identificarea părerilor profesorilor în legătură cu strategiile aplicate de directorul unității în vederea stimulării participării la programele de formare continuă;
- O3. Cunoașterea opiniilor cadrelor didactice cu privire la conceptul de ”dezvoltare profesională”;
- O4. Analiza modului în care profesorii percep impactul programelor de formare continuă asupra propriei dezvoltări.

Ipoteze

Ipoteza 1: Dacă se identifică nevoile de dezvoltare profesională ale cadrelor didactice din grădiniță, atunci se pot crea strategii manageriale pentru a încuraja și sprijini participarea acestora la programele de formare continuă.

Ipoteza 2: Dacă se vor implementa strategii manageriale adaptate nevoilor de dezvoltare ale cadrelor didactice atunci acestea vor participa la cât mai multe programe de formare continuă în vederea dobândirii competențelor profesionale esențiale.

Metode și instrumente de cercetare

Interviul – a fost constituit din 5 itemi și adresat doamnei director a GdC;

Analiza documentelor – au fost examinate documente existente la Comisia pentru mentorat și carieră didactică și portofoliile personale ale cadrelor didactice;

Chestionarul – a cuprins o serie de întrebări adresate eșantionului în vederea colectării, analizării și interpretării răspunsurilor primite. A fost compus din 15 itemi, dintre care 14 obiectivi și unul subiectiv.

Rezultate

Dintre rezultatele obținute în urma colectării și analizei datelor menționăm:

- 80% dintre respondenți consideră comunicarea cu directorul eficientă în ceea ce privește nevoile de formare;
- 80% dintre respondenți se simt sprijiniți în procesul de dezvoltare de către directorul unității școlare;
- Importanța formării continue este conștientizată de toate cadrele didactice respondente, percepend dezvoltarea profesională ca fiind ”absolut esențială” și ”foarte importantă”;
- Activitățile de formare continuă au crescut în mod semnificativ în perioada anilor școlari 2021-2022, 2022-2023 și 2023-2024, 86% dintre respondenți fiind mulțumiți de programele de dezvoltare profesională la care au participat.

Concluzii

După analizarea și interpretarea tuturor datelor colectate, concluzionăm că ipotezele formulate au fost confirmate, sugerând că strategiile manageriale implementate în cadrul instituției GdC au influențat în mod semnificativ gradul de participare al cadrelor didactice la programele de formare continuă.

Bibliografie selectivă

1. Ainley, J., Carstens, R. (2018, noiembrie). Teaching and Learning International Survey (TALIS 2018) Conceptual Framework. *OECD Education Working Papers*, p. 108. Doi:<https://doi.org/10.1787/799337c2-en>

2. Cojocaru, V. (2020). Calitatea formării inițiale universitare în opinia cadrelor didactice debutante. *Educația: factor primordial în dezvoltarea societății* (pg. 415-422). Chișinău: Institutul de științe ale educației. Preluat pe 12 15, 2023, disponibil la: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/EDUCATIA_2020.pdf
3. Enache, R., Drăghicescu, L., Gorghiu, G., Petrescu, A. M. (2019). Present and perspectives in the teachers' continuous professional training in Romania. *Revista românească pentru educație multidimensională*, 11, 20-33. Disponibil la: https://www.researchgate.net/publication/336154035_Present_and_Perspectives_in_the_Teachers'_Continuous_Professional_Training_in_Romania
4. Ioja, I. (2019). *Ameliorarea sistemului de formare continuă a cadrelor didactice debutante de specialitate matematică. Intervenție la nivelul județelor Bistrița-Năsăud și Maramureș (teză de doctorat)*. Preluat de pe ubbeluj.ro.
5. Șerbănescu, L., Bocoș, M.-D., Ioja, I. (2020). *Managementul programelor de formare continua a cadrelor didactice*. Iași: Polirom.

Strategii eficiente de promovare a imaginii școlii în era digitală

Autor: masterand Daniela-Cristina Meșca (căs. Copae)

Program de masterat: Management educațional

Coord.: Lect. univ. dr. Elena Manolescu

Cuvinte-cheie: educație, calitate, marketing, strategie, digitalizare

Context

Epoca digitală în care trăim vine cu multe provocări pentru zona educațională. Ritmul în care evoluează tehnologia este în continuă creștere, oamenii fiind tot mai atrași de mediul online, care devine nolens-volens o completare a mediului real de comunicare sau de socializare. Astfel, în această epocă digitală în continuă evoluție, promovarea imaginii unei școli este esențială pentru a atrage elevii, a spori implicarea comunității și a consolida reputația instituției de învățământ. Această temă aduce în prim plan necesitatea implementării unor strategii de marketing digital, care pot influența și consolida imaginea instituției în comunitatea din care face parte și în rândul actualilor/potențialilor elevi.

Scop

Cercetarea urmărește să identifice strategii de promovare potrivite și eficiente care să poată îmbunătăți atât reputația și vizibilitatea școlii, cât și relațiile cu beneficiarii educației. Se creează în acest fel un liant firesc, prin intermediul căruia școala transmite valorile sale și obiectivele educaționale propuse, pentru a avea o comunitate implicată și informată. Astfel, obiectivele propuse în cadrul cercetării sunt:

O1. Evaluarea percepțiilor actuale ale părinților pentru a înțelege așteptările, nevoile și cerințele acestora, dar și pe cele ale elevilor – beneficiarii ai actului educațional din cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 7 din București. Vor fi identificate motivele care i-au determinat să aleagă această instituție de învățământ și aspectele pe care le apreciază sau pe care le propun spre îmbunătățire. De asemenea, vor fi consultate și părerile profesorilor, cărora li se vor solicita sugestii legate de alegerea celor mai potrivite metode de promovare a activităților școlii, pentru a comunica eficient și adecvat în era digitală.

O2. Analiza generală a modalităților de promovare existente, prin identificarea și evaluarea eficacității strategiilor de promovare actuale, utilizate de această școală (de ex. site, platforme SM, evenimente deschise – Ziua Porților Deschise, broșuri informative, colaborările cu comunitatea etc.).

O3. Identificarea punctelor forte și a celor ce trebuie îmbunătățite în promovarea actuală a școlii.

O4. Formularea recomandărilor de îmbunătățire și adaptarea lor pentru a răspunde mai bine așteptărilor și nevoilor părinților și copiilor, folosind strategii actualizate, specifice acestor vremuri.

Ipoteză

În cadrul demersului prezentei cercetări se dorește verificarea următoarei prezumții: Strategiile moderne, specifice erei digitale, folosite în promovarea imaginii școlii pot fi asociate cu o creștere a vizibilității și a atractivității instituției în cadrul comunității școlare și locale.

Metode și instrumente de cercetare

Metodele folosite pentru a desfășura această microcercetare sunt atât de tip cantitativ, cât și calitativ, utilizându-se instrumente de colectare a datelor și a informațiilor specifice, acestea fiind dezvoltate și integrate pe tot parcursul cercetării.

Pentru partea cantitativă a cercetării, au fost utilizate ca instrumente de cercetare 3 *chestionare* adresate principalilor factori implicați în procesul educațional: elevi, părinți și profesori. Astfel, *chestionarul pentru elevi* cuprinde 16 întrebări, dintre care 14 sunt întrebări închise și 2 sunt întrebări deschise, *chestionarul pentru părinți* cuprinde 14 întrebări, dintre care 12 sunt întrebări închise și 2 sunt întrebări deschise și *chestionarul pentru profesori* cuprinde 20 de întrebări, dintre care 18 sunt întrebări închise și 2 sunt întrebări deschise.

Pentru analiza calitativă, a fost folosit ca instrument de cercetare *ghidul de interviu* adresat directorului instituției analizate, format din 5 întrebări principale, structurate pe liniile de interes pe care este construită microcercetarea. Răspunsurile oferite au permis realizarea unei analize SWOT, în care sunt prezentate informații valoroase despre eficacitatea strategiilor de marketing educațional folosite de școală.

De asemenea, în cadrul cercetării, s-a procedat și la analiza modului de prezentare a școlii, în mediul online, pe rețelele de socializare utilizate.

Rezultate

În urma analizei aplicate activității desfășurate de școală pe cele două pagini de socializare, Instagram și Facebook, a reieșit că instituția nu are un plan clar de marketing care să implice și mediul digital, nu urmărește și nu evaluează strategiile de promovare pe care le aplică online.

În completare, analiza calitativă a răspunsurilor oferite în cadrul interviului de către directorul școlii a evidențiat din nou acest aspect, alături de alte puncte slabe, ca de exemplu: resurse umane limitate; lipsa abilităților/interes redus din partea cadrelor didactice existente pentru implicarea în activitățile de promovare; lipsa unei evaluări sistematice a eficacității și a impactului strategiilor de promovare folosite în mediul digital; necesitatea unei actualizări constante a informațiilor postate pe platformele digitale ale școlii pentru a menține o prezență online consistentă, transparentă și actualizată. Analiza SWOT a pus în lumină și puncte forte, între care pot fi amintite: infrastructura modernă și facilitățile școlii, implicarea directorului în promovarea și dezvoltarea instituției pe care o conduce, diversitatea programelor educaționale

și extracurriculare oferite, deschidere către utilizarea tehnologiei și a platformelor online în comunicarea și popularizarea realizărilor școlii.

Analiza tuturor răspunsurilor date de părinți, de elevi și de profesori în cadrul chestionarelor demonstrează necesitatea abordării unor strategii de marketing educațional care să asigure o prezență constantă, relevantă și continuă a instituției și în mediul online.

A reieșit faptul că părinții își doresc un produs educațional de calitate (profesori, activități, comunicare etc.), digitalizat, capabil să faciliteze interacțiunea și asigure un contact permanent între școală și membrii comunității sale. Copiii, de asemenea, își doresc o experiență educațională de calitate, dar care să fie complet conectată la tehnologia epocii noastre, prin intermediul căreia școala să-și poată construi o imagine autentică, vie, activă pe rețelele de socializare și, în general, în spațiul virtual, elevii manifestându-și disponibilitatea de a contribui și de a sprijini demersurile instituției în acest sens.

Cadrele didactice înțeleg rolul important pe care îl au, alături de directori, în crearea unei reputații pozitive pentru școala lor și manifestă deschidere și disponibilitate pentru diversificarea strategiilor de promovare, care să implice și resursele tehnologice, digitale actuale, ale căror avantaje le-au descoperit deja, folosind instrumentele TIC, în cadrul lecțiilor lor, dar și prin intermediul aplicațiilor utilizate frecvent în comunicarea zilnică, atât în interiorul instituției, cât și în dialogurile cu elevii și cu părinții acestora.

Concluzii

În urma cercetării desfășurate în legătură cu strategiile potrivite și eficiente pentru promovarea imaginii școlii în era digitală, s-a concluzionat faptul că ipoteza formulată la început a fost validată. Vizibilitatea și atractivitatea Școlii Gimnaziale Nr. 7 pot crește prin utilizarea de strategii de promovare digitalizată, care să diversifice și să completeze modalitățile actuale de popularizare.

Bibliografie selectivă

1. American Marketing Association. (2024). *Branding*. <https://www.ama.org/topics/branding/>, accesat la data de 31.03.2024
2. Boborel, M., (2019), Strategii de promovare a organizațiilor educaționale, *EDDICT – Revista educației*, ISSN 1582-909X, <https://edict.ro/strategii-de-promovare-a-organizatiilor-educationale/>, accesat la data de 03.01.2024
3. DataReportal, (2024), Digital 2024: România. <https://datareportal.com/reports/digital-2024-romania>, accesat la data de 31.03.2024
4. Hayes, A., (2022). *Word-of-Mouth Marketing: Meaning and Uses in Business*, Investopedia, <https://www.investopedia.com/terms/w/word-of-mouth-marketing.asp>, accesat la data de 31.03.2024
5. Kingsnorth, S., (2016), *Digital marketing strategy: an integrated approach to online marketing*, Philadelphia, PA: Kogan Page
6. The Pivotal. Business Worries Outsourced, (2020), *The Evolution of Marketing Education and its Growing Importance*. <https://www.thepivotal.com/the-evolution-of-marketing-education-and-its-growing-importance/>, accesat la data de 23.03.2024